

ΚΕΦΑΛΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1949
ΤΙΣΡΙ 5710
ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 7

ΚΕΟΥΛΑ (ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΕΝ ΚΑΓΙΕΜΕΤ ΛΕΪΣΡΑΕΛ
(ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ 3 - ΤΗΛ. 28556

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 7 - ΑΘΗΝΑΙ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1949, ΤΙΣΡΙ 5710

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
* : Τὸ Κέρεν Καγιέμετ κατὰ τὸ 5710	3
Israel Y. Ben-Gavriel : Ὁ κομμουνισμὸς στὸ Ἰσραήλ	5
Maurice Samuel : Ἡ προσωπικότης τοῦ Μπιάλικ	9
Keith Beecher : Ὁ ἀθλητισμὸς στὸ Ἰσραήλ	12
P. Bat-Yedidah : Ἡγέτες τοῦ Ἰσραήλ	20
* : Τὸ Μαγκέν Δαβιδ Ἀντόμ	21
Malou Bitti : Μωσσάντ Ὀνίμ	23
H. Steinfeldt : Δωμάτια γιὰ τοὺς περιηγητὰς	25
* : Ἰσραηλιανὴ ζωὴ	28
* : Γράμματα στὸν Διευθυντὴ	29
* : Εἰδήσεις τοῦ Κέρεν Καγιέμετ	30
* : Ἑβραϊκὸ Πνεῦμα	31

Στὸ ἐξώφυλλο : Ἰσραηλιανοὶ στρατιῶτες στὴν Ἀκάμπα.

Συνδρομαί : Ἐτησίᾳ Δρχ. 50.000 Ἑξαμηνιαία Δρχ. 25.000

ΤΟ ΚΕΡΕΝ ΚΑΓΙΕΜΕΤ ΛΕΪΣΡΑΕΛ ΚΑΤΑ ΤΟ 5710

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΑΪΤΣΜΑΝ :

«Μὲ τὴ δημιουργίᾳ τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ τὰ καθήκοντα τοῦ Κέρεν Καγιέμετ δεκαπλασιάσθησαν. Κι' ἔγιναν, ταυτοχρόνως, ἐπιτακτικότερα ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε. Πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν ἀπαραίτητη κτηματικὴ βάση γιὰ τὸ νεαρὸ Κράτος μας. Μόνο μὲ τὴν ἀνάπτυξη ἑνὸς μεγάλου ἀγροικοῦ πληθυσμοῦ, μόνο μ' ἑβραίους χωρικοὺς ἔτοιμους γιὰ κάθε θυσία γιὰ νὰ υπερασπίσουν τὴ γῆ ποὺ δουλεύουν, τὸ Κράτος μας θὰ ἐδραιωθῇ πάνω σὲ ὑγιὴ καὶ γερὰ θεμέλια. Αὐτὸ ἐγγυᾶται τὴν ἀνάπτυξή του καὶ τὴν ἐθνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ανεξαρτησία του.

«Τὸ Κέρεν Καγιέμετ πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὸ μεγάλο του ἔργο καὶ νὰ ὠθήσῃ τὸ λαὸ σὲ μεγαλύτερες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ξένων ὀλόκληρο τὸ ἔδαφος τῆς πατριδας μας σὰν ἀναπαλλοτριωτὴ ἰδιοκτησία τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ».

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΠΕΝ - ΓΚΟΥΡΙΟΝ :

«Ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς ποὺ ὑπηρετεῖτε στὸ Κέρεν Καγιέμετ, θὰ μπορέσῃ νὰ πῇ μὲ ὑπερηφάνεια : κι' ἐγὼ συνέβαλα σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἔργο. Ἡ γέννηση τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ δὲν ἔθεσε τέρας σὴν ἀποσιολή σας. Ἰσα ἴσα τὸ ἔργο σας ἀρχίζει τώρα σὲ μιὰ κλίμακα πολὺ μεγαλύτερη. Ἡ Γαλιλαία καὶ τὸ Νέγκεβ, ὁ διάδρομος τῆς Ἱερουσαλήμ—αὐτὲς οἱ τρεῖς περιοχὲς πρέπει νὰ ἀπελευθερωθοῦν, πρέπει νὰ ξαναζήσουν μὲ τὴν ἐργασία τῶν πρωτοπόρων μας καὶ μὲ τὸν κόπο τῶν ἀποίκων μας.

Ἡ Κυβερνήσις τοῦ Ἰσραήλ θὰ ἐνισχύσῃ τὸ Κέρεν Καγιέμετ στὸ ἔργο τῆς ἀπολιτρώσεως τῶν ἐρῆμων τοῦ Νέγκεβ, τῶν λόφων τῆς Γαλιλαίας καὶ τῶν βουνῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, γιὰ ἐκεῖ θὰ ἐγκαταστήσουμε τὰ ὑπολείμματα τοῦ λαοῦ μας ποὺ ξαναγυρίζει σὴν Σιών. Τὸ Κέρεν Καγιέμετ ἀποβλέπει ὄχι μόνο σὴν ἀπόδοσις τῆς γῆς σὲ λαὸ ἀλλὰ καὶ σὴν ἐπικράτησις τῆς κοινωνικῆς δικαιο-

σύνης. Ἔχει μέσα του τὸ δόγμα τῶν προφητῶν μας. Ὅραμα ἀδελφοσύνης, ἐλευθερίας καὶ ἰσότητας. Γι' αὐτὸ εἶναι τὸ ὄργανο ποὺ πραγματοποιεῖ τὶς ἐλπίδες καὶ τοὺς ψηλότερους πόθους τοῦ λαοῦ μας».

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΙΑΚΟΒ ΝΤΟΡΙ :

«Στὸ Κέρεν Καγιέμει ἐναπόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν προφητεία ; «Θ' ἀλλάξετε τὰ σπαθιά σας μὲ τ' ἀλέτρια», ν' ἀποξηράνη μεγάλες περιοχὲς τῆς χώρας γιὰ νὰ γεμίσουν ἀπὸ νέους κατοίκους καὶ νὰ ξαναδώσῃ ζωὴ στὶς ἐρημους μας γιὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραήλ».

Η ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ :

Παράγραφος 46 τῶν ἀποφάσεων «Δράσεις τοῦ Κέρεν Καγιέμει Δεῖσράελ». «Σύμφωνα μὲ τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπὴ Σιωνιστικῆς Δράσεως κατὰ τὴν προηγούμενη σύνοδό της, καὶ ἀφοῦ διευκρινισθεῖ ὅτι τὸ Κέρεν Καγιέμει Δεῖσράελ θὰ μπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ τὴν συνηθισμένη δράση του γιὰ τὴν συγκέντρωση χρημάτων, καὶ ληφθῆ ὑπ' ὄψη ἡ σημασία τῆς δράσεώς του αὐτῆς, ποὺ μὲ τὴ λαϊκὴ μορφή ποὺ πέρνει καὶ τὴν παράδοση ποὺ καθιέρωσε ἀποτελεῖ ὄχι μόνο ἓνα ἀξιόλογο πόρο ἀλλὰ καὶ ἓνα παράγοντα σιωνιστικῆς ἀγωγῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ Σιωνιστικῆς Δράσεως κάνει ἐκκλήση σ' ὅλους τοὺς σιωνιστὰς νὰ ἐντείνωνν αὐτὴ τὴ δράση τοῦ Κέρεν Καγιέμει μὲ μιὰ νέα μεγαλύτερη καὶ ουστηματικὴ προσπάθεια».

Ὁ κομμουνισμὸς στὸ Ἰσραήλ

Τὸ Ἰσραήλ εἶναι ἡ μόνη χώρα στὸν κόσμo, ὅπου περισσότερο ἀπὸ τριάντα χρόνια τώρα, ἰδρύθηκαν κοινοβιακὲς ἀγροτικὲς κοινότητες. Σήμερα, αὐτὰ τὰ κέντρα ξεπερνᾶνε τὰ ἑκατὸ. Εἶναι χωριὰ—κολλεκτίβες, ποὺ μὲ τὸν τρόπο ζωῆς καὶ παραγωγῆς, μὲ τὴν ἀπουσία νομίσματος καὶ μὲ τὸ κολλεκτιβιστικὸ σύστημα παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἀντιπροσωπεύουν σὲ ὑπέρτατο βαθμὸ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κομμουνισμού. Καὶ μολαυτὰ, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τοῦ Ἰσραήλ εἶναι ἀπ' τὰ ἀσθενέστερα τοῦ κόσμου, τηρουμένων ἢ μὴ τῶν ἀναλογιῶν. Μεταξὺ τῶν 120 βουλευτῶν τῆς Κνέσσετ ὑπάρχουν μόνο τρεῖς κομμουνιστῆς (δύο Ἑβραῖοι καὶ ἓνας Ἀραβας) : ἓνας τέταρτος βουλευτῆς ἀντιπροσωπεύει τὸ «ἐβραϊκὸ κομμουνιστικὸ κόμμα», μιὰ ἔθνικὸ - κομμουνιστικὴ ὁμάδα ποὺ βρίσκεται σὲ διαρκῆ διάσταση μὲ τὸ «Μίκι» (σύντμηση τῆς ἐβραϊκῆς ὀνομασίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τοῦ Ἰσραήλ), ποὺ συνδέεται μὲ τὴν Κόμινφορμ. Αὐτὸ τὸ «ἐβραϊκὸ κομμουνιστικὸ κόμμα» συγχωνεύθηκε μὲ τὸ Μαπάμ πρὶν λίγες μέρες.

Δὲν θὰ ἐξετάσω ἐδῶ τὶς αἰτίες αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ φαινομένου καὶ τὰ συμπεράσματα ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ βγοῦν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐξέταση, γιατί αὐτὸ θὰ μᾶς ὀδηγοῦσε πολὺ μακριὰ. Θέλω ἀπλῶς νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῶν τῶν κοινοβιακῶν χωριῶν ἀνήκουν σ' ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς, ἀπὸ τὸ ἀστικὸ κόμμα τῆς ἀριστερᾶς μέχρι τῶν σοσιαλιστῶν τῆς ἀριστερᾶς (Μαπάμ), περνώντας ἀπ' τοὺς ὀρθοδόξους σοσιαλιστῆς καὶ ἀπ' τοὺς σοσιαλδημοκράτες (Μαπάι), ἀλλ' ὄχι στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα. Ἐνα πρόσφατο γεγονός εἶναι πολὺ ἐνδεικτικὸ : ὅταν, τώρα τελευταίως, καὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ κολλεκτιβιστικοῦ κινήματος τῆς χώρας αὐτῆς, καμμιά εἰκοσαριά μέλη ἑνὸς κολλεκτιβιστικοῦ χωριοῦ τοῦ Μαπάμ προσεχώρησαν στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ἀποκλείσθηκαν ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ φύγουν.

Η «ΣΤΡΟΦΗ» ΤΟΥ ΜΙΚΙ

Τὸ κόμμα Μίκι, ποὺ συνδέεται μὲ τὴν Κόμινφορμ καὶ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐντολῆς, μολονότι δὲν εἶχε ἀκόμα συγχωνευθῆ μὲ τὸ ἀραβικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, εἶχε τεθῆ ἐκτὸς νόμου, υἱοθέτησε ὡς τὴν ἰδρυση τοῦ Κράτους μιὰ βιαία ἀντισιωνιστικὴ πολιτικὴ καὶ πολέμησε μ' ὅλες τὶς δυνάμεις του τὴν ἰδέα ἑνὸς Ἑβραϊκοῦ Κράτους. Ἀλλὰ ὅταν ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία ἀνεγνώρισε τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἔκανε μιὰ ἀπότομη στροφή,

τάχθηκε με τὸ Κράτος, καὶ σχημάτισε μετὰ τοὺς "Αραβες κομμουνιστές, τὸ «κομμουνιστικὸ κόμμα τοῦ Ἰσραήλ». Τὰ μέλη του, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἔβραϊοὺς, δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 1.300. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀράβων συντρόφων τοὺς εἶναι δύσκολο νὰ καθορισθῇ, γιὰτὶ ἀλλάζει κάθε μέρα. Ἡ θέση τοῦ κόμματος αὐτοῦ εἶναι ἐκείνη δλων τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τοῦ κόσμου, ποὺ βρίσκονται ἐκτὸς ἀπ' τὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς τῶν Σοβιέτ, ἀλλὰ ἀποκτᾷ ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτήρα ἀπ' τὸ γεγονός, ὅτι τὸ κόμμα πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του πρὸ παντὸς τὰ ἐθνικιστικὰ αἰσθηματὰ τῶν Ἀράβων ὁπαδῶν του. Μετὰ ἀπ' ἕνα πολὺ σύντομο διάλειμμα κατὰ τὶς ἐκλογές στὴν Κνέσσετ, ἡ ἐθνικιστικὴ ὁμάδα ἀπεχώρησε ἀπ' τὸ κόμμα ἢ μᾶλλον ἀποκλείσθηκε θορυβωδῶς καὶ προσεχώρησε, ὅπως εἴπαμε, στὸ Μαπάμ.

ΤΟ ΑΡΑΒΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Τὸ ἀραβικὸ τμῆμα τοῦ Μίκι εἶναι πολὺ πιὸ ἐνδιαφέρον ἀπ' τὸ ἔβραϊκόν. Ἀποτελεῖ τὴ μεγάλη ἐλπίδα τῆς Ρωσίας στὴν ἀραβικὴ Ἀνατολή, γιὰτὶ σ' ὅλα τὰ ἀραβικὰ ἐδάφη, τὸ Μίκι εἶναι τὸ μόνον νόμιμο κομμουνιστικὸ κόμμα, δηλαδὴ τὸ κέντρον τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως στὶς ἀραβικὰς χώρες, ὅπου τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶναι ἐκτὸς νόμου. Ὁ ἀρχηγὸς του εἶναι ἕνας Ἀραβας χριστιανὸς τῆς Χαΐφας, ὁ Ἐμίλ Τοῦμα, ποὺ διευθύνει πιθανῶς καὶ τοὺς κομμουνιστικοὺς πυρῆνες στὶς ἀραβικὰς χώρες. Ἀλλὰ τὸ κέντρο τῶν δυνάμεων τοῦ κόμματος βρίσκεται, ὅπως καὶ πρὶν, στὴ Βυρηττό, στὸ Λίβανο, ὅπου οἱ ὁπαδοὶ στρατολογουῦνται πρὸ παντὸς μετὰξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀρμενίων. Ἄς σημειωθῇ ὅτι, συνήθως τὸ χριστιανικὸ στοιχεῖο τῆς Ἀνατολῆς προσχωρεῖ στὸ κομμουνιστικὸ κίνημα σὲ ἀναλογία πολὺ μεγαλειότερη ἀπ' ἐκείνη τῶν μουσουλμάνων καὶ τῶν ἔβραϊων, φαινόμενο ποὺ θ' ἄξιζε μιὰ βαθύτερη μελέτη. Ἦταν ἐπομένως εὐκόλο νὰ προβλέψῃ κανεὶς, ὅτι τὸ ἀραβικὸ κέντρο τοῦ κινήματος στὸ Ἰσραήλ θὰ ἦταν ἡ Ναζαρέτ, ἡ πόλις τῆς χριστιανοσύνης.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Σήμερα τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα ἀπευθύνεται προφανῶς καὶ κυρίως στοὺς ἄραβες πρόσφυγες, ποὺ τοὺς κάνουν νὰ πιστέψουν, ὅτι μόνον ἡ Ρωσία εἶναι σὲ θέση νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπ' τὴ θλιβερὰ κατάστασίν τους. Αὐτὴ ἡ μᾶζα ἀπὸ πρόσφυγες, ποὺ ἀποτελεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἀγράμματους φελλάχιδες χωρὶς καμμιά ἰδέα γιὰ τὸν Μάρξ ἢ γιὰ τὸν Λένιν, ἀπορροφᾷ κάθε προπαγάνδα, ποὺ νὰ τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπ' τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν στὴν ὁποία βρίσκονται καὶ στὴν ὁποία ἄλλωστε τοὺς ἔρριξαν οἱ σύμμαχοι αὐτῶν τῶν ἰδίων κομμουνιστικῶν πρακτόρων. Γιὰτὶ—καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος— τὸ ἀραβικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἀπευθύνεται ταυτοχρόνως στοὺς ἐθνικιστικοὺς κύκλους, ποὺ προκάλεσαν τὸν πόλεμον καὶ δημιούργησαν ἔτσι τὸ πρόβλημα τῶν προσφύγων. (Ἦπὸ τὸ καθεστῶς τῆς Ἐντολῆς, τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Παλαιστίνης ὑπεστήριζε τὸν Μουφτὴ τῆς Ἱερουσαλήμ).

Σήμερα τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα δὲν προσπαθεῖ τόσο ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὁπαδῶν του, ὅσο νὰ βρῇ πολλοὺς συνεργάτες στοὺς σημαντικοὺς ἀραβικοὺς ἐθνικιστικοὺς κύκλους, ποὺ θὰ ἦσαν διατεθειμένοι, τουλάχιστον νὰ ξεκινήσουν μετὰ τοὺς κομμουνιστές. Οἱ κομμουνιστές λοιπὸν προτείνουν πολιτικὰς ἢ ἄλλες συμμαχίαις στὶς ἐθνικιστικὰς Ὄργανώσεις, κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἄκρας δεξιᾶς, ποὺ προετοιμάζ

τὸν πόλεμον τῆς «ρεβάνς» κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ τοὺς δίνουν ἐλπίδες, ὅτι ἡ Ρωσία θὰ δώσῃ μιὰ εὐνοϊκὴ καὶ θετικὴ λύση στὶς ἀραβικὰς ὑποθέσεις. Θὰ εἶναι λοιπὸν εὐκόλο νοητὸ πῶς δυὸ κομμουνιστὲς βουλευτὲς τῆς Κνέσσετ, ἕνας Ἑβραῖος κι' ἕνας Ἀραβας χρησιμοποίησαν ἕνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἀτμόσφαιρα τόσο ἐχθρικὴ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, ποὺ ὑποβλήθηκε πρότασις στὴν Κνέσσετ γιὰ νὰ τοὺς ἀφαιρεθοῦν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἢ τουλάχιστον ἡ βουλευτικὴ ἰδιότητα.

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ

Εἶναι φανερό, ὅτι δύσκολα μπορεῖ νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς μέχρι ποίου σημείου θὰ φθάσῃ αὐτὴ ἡ προσέγγισις τῶν δυὸ ἄκρων, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ἀραβικοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἀλλὰ, μολοντὶ οἱ ἐπίσημες ἀραβικὰς ἀρχές, δηλαδὴ οἱ κυβερνήσεις τῶν ἀραβικῶν χωρῶν, καταδιώκουν ἀνηλεῶς τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα (ἢ τάξιν τῶν μεγαλοκτηματιῶν, τῶν «ἐφφέντι», χώνεψε τὸ μάθημα ἀπ' τὴν ἱστορίαν τῶν ἄλλων χωρῶν), ὑπάρχει πάντως ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐθνικιστικῶν ὀργανώσεων, ποὺ σὲ προσωρινὴ ἀντιπολίτευσις πρὸς τὴν κυβέρνησίν τους, ὅπως π.χ. ἡ Μουσουλμανικὴ Ἀδελφότης, πλησιάζουν τὸν κομμουνισμό, ἢ παρ' ὅλη τὴν ἐπίσημη αὐτοτέλεια, κάνουν ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ οἱ κυβερνήσεις δὲν μποροῦν νὰ κάνουν φανερά. Εἶναι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴ, ποὺ ἀποκαθίστανται δεσμοί, καὶ ὅπως τὴν ἐποχὴν ποὺ δημιουργήθηκε ἡ νέα Τουρκία οἱ τοῦρκοι ἐθνικιστὲς δὲν εἶχαν ἀρνηθῇ τὴ βοήθειαν τῶν κομμουνιστῶν, ἔτσι φαίνεται νὰ εἶναι καὶ ἡ περίπτωσις τῶν ἀράβων. Τὶ θὰ γίνῃ παρὰ κάτω, κι' ἂν οἱ ἄραβες θὰ κατορθώσουν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τοὺς κομμουνιστὲς, ὅπως τὸ κατάφερε ὁ Ἀτατούρκ, αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ ἀκόμα νὰ δοθῇ ἀπάντησις.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΦΕΛΛΑΧ

Τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα, στὸ Ἰσραήλ εἶναι σήμερα τελείως ἀσήμαντο, καὶ στὴν πολιτικὴ ζωὴ καὶ στὴν ἰσχυρὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἑργατῶν (Ἰσταντροῦτ). Ἀλλὰ—καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ οὐσία— αὐτὸ τὸ κίνημα παίζει πολὺ σπουδαῖο ρόλον στὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων στὴν ἀραβικὴ Ἀνατολή, ποὺ ἀντιμετωπίζει τὴν προοπτικὴ μιᾶς ριζικῆς μεταβολῆς τῆς κοινωνικῆς διάρθρωσῆς τῆς. Ἡ πάλιν τῶν μεγαλοκτηματιῶν γιὰ τὴν ὑπαρξὴν τους καὶ ἡ προσεχὴς βιομηχανοποίησις τῆς ἀραβικῆς παραγωγῆς θάχουν ὡς πιθανὸ ἀποτέλεσμα, τουλάχιστον τοπικόν, καταστροφικὰ κοινωνικὰ φαινόμενα, ὅπως ἡ μεταμόρφωσις μεγάλων μαζῶν ἀπὸ φελλάχ χωρὶς γῆ σὲ ἕνα εἶδος προλεταριάτου, ποὺ θὰ προσφέρῃ στὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδα ἕνα πολὺ μεγαλύτερον πεδίων δράσεως. Ἡ παλιὰ ἀραβικὴ τάξις, ποὺ ἐκδηλώνεται ὅλο καὶ περισσότερο, νὰ καταπολεμοῦνται οἱ κοινωνικὰς ἀναταραχὰς μετὰ τὴν βία κι' ὄχι μετὰ ἐποικοδομητικὰ μέσα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑποβληθῇ αὐτὴ τὴν προπαγάνδα, κι' ἂν ἀκόμα αὐτὲς οἱ μάζαις πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ νὰ ἔχουν μιὰ ταξικὴ συνείδησις. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον βρίσκονται πάντοτε σ' ἀναζήτησιν βοήθειαις κατὰ τῆς φτώχειας κι' ἐφ' ὅσον ἔχουν μιὰ ἀσυγκράτητη κλίσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν, εἶναι φανερό ὅτι θὰ τρέξουν πρὸς ἐκεῖνον ποὺ θὰ τοὺς πῇ τὰ κατάλληλα λόγια.

Ἀπὸ ἔβραϊκὴν πλευρὰ ἐξ ἄλλου, ὅπου ἕνα στῶμα τῶν νέων μεταναστῶν ἀπὸ τὴ Βορειοαφρικὴ παρουσιάζει ἕνα βιωτικὸ καὶ διανοητικὸ

ἐπίπεδο, πού δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἐκεῖνο τῶν ἀραβικῶν μαζῶν, ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα συναντᾷ ἓνα μεγάλο ἀνταγωνισμό ἐκ μέρους τῶν ἐθνικιστικῶν κύκλων τῆς δεξιᾶς.

Αὐτὴ ἡ ἀντιπροπαγάνδα, λόγῳ μερικῶν συμαντικῶν στοιχείων πού ἔχουν μιὰ βαθειὰ ἐπίδραση στὴ νοοτροπία τῶν μαζῶν αὐτῶν, εἶναι ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὸν κομμουνισμό, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ κατάστασι ὄχι λιγότερο δύσκολη γιὰ τὸ νεαρὸ Κράτος. Ἐπειδὴ ἡ νίκη ἐναντίον αὐτῆς τῆς προπαγάνδας τῆς δεξιᾶς προϋποθέτει δυνάμεις πολὺ μεγαλύτερες ἀπ' ἐκεῖνες πού διαθέτουν οἱ κομμουνιστὲς στὸ Ἰσραήλ, εἶναι εὐνόητὸ ὅτι αὐτοὶ στρέφονται πρῶτα ἀπ' ὅλα πρὸς τοὺς Ἀραβες.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο μπορεῖ νὰ προβλέψῃ κανεὶς ὅτι ὁ κομμουνισμὸς στὴ Μέση Ἀνατολὴ θὰ εἶναι μιὰ ὑπόθεση κυρίως ἀραβική. Δὲν θὰ μπορέσῃ, βέβαια νὰ ἐνώσῃ ὅλους τοὺς ἀραβικοὺς λαοὺς—ὅπως δὲν μπόρεσαν ἄλλωστε ὅλες οἱ ἄλλες ἀπόπειρες—ἀλλὰ θὰ κατορθώσῃ ὀπωσδήποτε νὰ προμηθεύσῃ τουλάχιστον ἓνα κοινὸ παρανομαστὴ στὶς ἀραβικὲς κυβερνήσεις : τὸν ἀντικομμουνιστικὸ ἀγῶνα.

Υ. ΜΠΕΝ-ΓΚΑΒΡΙΕΛ

Ἡ προσωπικότητα τοῦ Μπιαλίκ

Τοῦ Μωρίς Σάμουελ

Ὅταν ὁ Χ. Ν. Μπιαλίκ πέθανε πρὶν δεκαπέντε χρόνια, ἓνας λαὸς ὀλόκληρος βυθίσθηκε στὸν πόνο. Εἶχαμε χάσει πολὺ περισσότερο ἀπ' ἓνα ποιητὴ, εἶχαμε χάσει ἓνα πνευματικὸ ἡγέτη, ἓνα δάσκαλο πού μᾶς δίδασκε τὴ σοφία καὶ κατάγγελλε τὰ λάθη μας. Τὸ ἄρθρο πού ἀναδημοσιεύουμε, γραμμένο ἀπ' τὸν ἀμερικανοεβραῖο συγγραφέα Μωρίς Σάμουελ, δημοσιεύθηκε τὴν ἐπομένῃ τοῦ θανάτου τοῦ Μπιαλίκ.

Ἡ εἶδηση τοῦ θανάτου τοῦ Μπιαλίκ ἔγινε αἰσθητὴ στὶς χιλιάδες τῶν ἀνθρώπων πού τὸν γνώριζαν εἴτε ἀπ' τὰ ἔργα του, εἴτε ἀπ' τὴ φήμη του—καὶ ἀκόμα περισσότερο σ' ἐκείνους πού τὸν ἤξεραν προσω-

πικῶς—ὄχι σάν τὸ χαμὸ ἐνὸς ἀνθρώπινου ὄντος, ἀλλὰ μᾶλλον σάν ἓνα καταπληκτικὸ κατάκλυσμα τῆς φύσεως : σάν τὸ ξαφνικὸ καὶ ἀνεξήγητο σβύσημο ἐνὸς ὑφαιστείου. Ἀκόμα καὶ ὁ πόνος γιὰ τὸν θάνατο αὐτόν,

πνίγηκε μέσα σέ κάτι πού έμοιαζε μέ κατάπληξη. Πώς μπορούσε μιά προσωπικότητα σάν τόν Χάιμ Νάχμαν Μπιάλικ νά παύση νά ύπάρχη :

Ο Μπιάλικ ύπηρεξε ένας ποιητής άπέραντης και μοναδικής σημασίας, άκριβώς έπειδή ήταν πολύ περισσότερο άπ' ένα ποιητή. Οί πιό μακρυνοί άπό τούς άναγνώστες του κι' εκείνοι άκόμα πού δέν είχαν ποτέ πλησιάσει τούς φίλους του και τούς γνωστούς του, τó νοιώσανε έτσι. Ποτέ άνθρωπος δέν ύπηρεξε τόσο λίγο «φιλόλογος» και συνειδητός αίσθητικός. Κανείς δέν στάθηκε τόσο μακριά άπό τήν «τέχνη γιά τήν τέχνη»—αυτή τήν κομψή στάση πού μετατοπίζει μιά ζωντανή πείρα σέ μιά έπιτηδευμένη έκφραση. Η ζωή στριφογύριζε τόσο δυνατά μέσα του πού τόν άνάγκασε νά έκφρασθί μόνος του. Ήταν ποιητής σχεδόν άκουσίως—σάν τόσοις προφήτες πού έγιναν τέτοιοι χωρίς νά τó θέλουν.

Η άγάπη του γιά τή ζωή ήταν άπέραντη, σχεδόν φανατική. Άγαπούσε ένα σωρό πράγματα και πειράματα και ή λογοτεχνία και ή ποίηση δέν ήταν γι' αυτόν παρά ένας τρόπος γιά νά συγκεντρώση και νά παρατείνει τήν άπόλαυσή του. Άγαπούσε τά πράγματα τής καθημερινής ζωής, τή διεκπεραίωση τών διαφόρων ύποθέσεων, άγαπούσε τά βιβλία και τούς άνθρωπους, τού άρεσε νά διοργανώνη και νά μιλάη—άλλά πιό πολύ άπ' όλα άγαπούσε τó λαό του, πού ύπηρεξε γι' αυτόν τó καλοπι γιά κάθε μορφή άγάπης και άπολαύσεως. Άγαπούσε τόσο βίαια τή ζωή πού έπρεπε ό ίδιος νά είναι κάπως άσκητής γιά νά συγκρατήση τήν άχόρταγη όρεξή του. Αυτός πού έγραψε στίχους τόσο επαναστατικούς (τó «Μαθμίντ» π. χ. ή τó «Α Φραϊλίλ») γιά μιά έλεύθερη ζωή—ή τουλάχιστον γιά μιά ζωή χαρούμενη και κοσμική, ήταν σεμνός σάν έρημίτης. Άλλά κι' έτσι έδωσε πάντα τήν έντύπωση ότι ζούσε πιό έντονα και πιό βίαια άπό εκείνους πού επίμονα γυρεύουν μιά γεμάτη ζωή.

Κάθε πράγμα τόν τραβούσε, και σέ κάθε πράγμα έδινε τήν εύτυχη και διεισδυτική κρίση τού χαρούμενου πνεύματός του. Τά πιό συνηθισμένα γεγονότα προκαλούσαν σ' αυτόν σχόλια φωτεινά, καθολικής άξίας. Μου έτυχε νά ταξιδέψω συχνά μαζί του κατά τήν πρώτη παραμονή του στην Άμερική και νά μιλήσω άπ' τó ίδιο βήμα γιά νά τόν παρουσιάσω στό κοινό. Έκανα ότι μπορούσα τότε γιά νά τόν έξοικειώσω μέ τόν άμερικανικό πολιτισμό—και μιά μέρα τού πήγα ένα αντίτυπο τού «Σάτουρνταιη Ήβνικ Πόστ». Μέ ρώτησε πόσο πωλούσαν αυτό τó περιοδικό 200 περίπου σελίδων και τού άπήντησα ότι ή τιμή του άντιστοιχούσε σέ μιά πιάστρα. Κύτταξε τίς διαφημήσεις και παρατήρησε :

«Στήν Παλαιστίνη, όταν βγάζουμε μιά έφημερίδα, σκεφτόμαστε ποιά είναι ή μεγαλύτερη τιμή, πού μπορούμε νά τήν πουλήσουμε χωρίς νά χάσουμε τούς άναγνώστες μας. Άλλά όταν βγάζετε μιά έφημερίδα έσείς στην Άμερική, σκεφτόσαστε ποιά είναι ή μικρότερη τιμή πού μπορείτε νά τήν πουλήσετε χωρίς νά χάσετε τίς διαφημήσεις σας. — Ζούμε σέ διαφορετικούς κόσμους».

Μπορούσε νά μιλήση συνεχώς, επί ώρες. Ποτέ οί παρατηρήσεις του δέν ήταν ένοχλητικές. Άν τόν διακόπταμε, δέν ήταν ποτέ γιά νά σταματήσουμε τó χείμαρρο τού λόγου του—ήταν μόνο γιά νά κατευθύνουμε αυτό τó χείμαρρο πρós ένα θέμα ιδιαίτερα ένδιαφέρον, πού είχε θίξει πολύ βιαστικά.

Όταν τού τύχαινε νά περάση σχεδόν άσυνείδητα άπό μιά συζήτηση γιά συνηθισμένα πράγματα στα πιό ένδιαφέροντα λογοτεχνικά ή φιλοσοφικά θέματα, τόν έπιανε ένας μεταδοτικός ένθουσιασμός, πού έπαιρνε τούς άκροατές του μέ τó μέρος του.

Σέ μιά σύνοδο τής Έπιτροπής Δράσεως στό Λονδίνο, πριν κάμποσα χρόνια, διηγόταν μεταξύ δυο συνεδριάσεων σέ κάτι φίλους, ότι είχε κάνει μιά καταπλικτική άποκάλυψη στό Βρετανικό Μουσείο : έπρόκειτο γιά μιά έβραϊκή μετάφραση τού Μεσαίωνα τού μεσαιωνικού έπους «Άμαντή Ντέ Γκόλ». Μέ τó πρόσωπο φωτιά, φώναξε : «Άν μπορούσα νά μείνω μόνος μου στό Βρετανικό Μουσείο μέ άρκετό νερό και ψωμί γιά νά μη πεθάνω άπ' τή δίψα, θά γνώριζα επί τέλους τήν εύτυχία». — Και ήταν ειλικρινής. Τόσο ειλικρινής, πού μάς έκανε νά αισθανθούμε, ότι αυτό μπορούσε νά είναι τó ιδεώδες και γιά όλους μας. Έπαναλαμβάνω, ήταν ειλικρινής, κι' όμως ή άπεριόριστη γοητεία, πού άσκοδισε έπάνω του κάθε πράγμα έκανε ώστε αυτό νά μπορέση νά είναι και ψέμμα και άλήθεια. Ότιδήποτε μπορούσε νά τόν κάνει εύτυχισμένο—γιατί μπορούσε νά βρής σ' ότιδήποτε κάποια καθολική άρχή, πού έδενε κάθε μεμονομένο γεγονός στό ύπόλοιπο σύμπαν.

Ο Μπιάλικ δέν ήταν άπλώς μιά μεγαλοφυΐα. Ήταν ή μεγαλοφυΐα τού λαού του. Ήταν ό λαός ό ίδιος. Σκέφθηκα συχνά ότι, κι' άν άκόμα δέν είχε γράψει ούτε μιά λέξη, θά είχε πάλι δημιουργήσει γύρω του, μέ τή δύναμη τής προσωπικότητάς του, ένα θρύλο. Και πράγματι άπό τώρα (και τόσο γρήγορα) ένας θρύλος τόν συνοδεύει στην ιστορία τού έβραϊσμού, όμοιος μ' εκείνο, πού δημιουργήθηκε γύρω άπ' τόν Χέρτολ. Έκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, πού δέν τόν είχαν διαβάσει ποτέ, είχαν όμως συνείδηση τής παρουσίας του ή τουλάχιστον μιάς παρουσίας μεταξύ τους. Και θά έξακολουθήση νά ζή μέ τήν διπλή δύναμη τού λόγου του και τής άξέχαστης προσωπικότητάς του. Τήν πρώτη κατάπληξη γιά τó θάνατό του διαδέχθηκε γρήγορα ένα αίσθημα βαθειάς εύγνωμοσύνης, γιά τó γεγονός πού ένας άνθρωπος σάν κι' αυτόν είχε ζήσει.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

του Keith Beecher

Είναι γνωστό πώς η ζωή στο Γισούθ σήμερα είναι πιο όμαλη και πιο υγιής απ' εκείνη των έβραϊκών κοινοτήτων της Διασποράς.

Στο "Ερετς—Ισραήλ" όλες οι δουλειές γίνονται από Έβραίους που έτσι πλησιάζουν περισσότερο στη φύση, αναπτύσσοντας τη δύναμή τους και τη φυσική τους άντοχή. Μπορεί να λεχθεί ότι η καλή φυσική κατάσταση των στρατιωτών μας υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους παράγοντες των επιτυχιών του Στρατού Αιμύνης του Ισραήλ.

Αναγκασμένοι να εργασθούν συχνά στο ύπαιθρο, οι πρώτοι αθλητικοί συνήθισαν και αγάπησαν την αγροτική ζωή και τις εκδηλώσεις της. Οι κίνδυνοι που απειλούσαν άνδρες και γυναίκες απομονωμένους σε διάφορες περιοχές της χώρας, τους ανάγκασαν γρήγορα να παρακολουθήσουν μια παραστρατιωτική εκπαίδευση, στην οποία παίζουν μεγάλο ρόλο όρισμένα αθλήματα (γίου—γίτσου κτλ.). Γρήγορα έγινε αίσθητη η ανάγκη καλλιέργειας του αθλητισμού και ιδρύθηκαν οι πρώτοι σύλλογοι καθαρώς αθλητικοί.

Στις αρχές του αιώνα μας, ο

Τσβί Νισρί προσκλήθηκε από την Πέταχ—Τίκβα στην Γιάφα για να αναλάβει καθήκοντα καθηγητή φυσικής αγωγής στο Γυμνάσιο της πόλεως. Σήμερα είναι 71 ετών και θεωρείται απ' όλους ο πατέρας του έβραϊκού αθλητισμού στο Ισραήλ. Έξη χρόνια αργότερα, το 1913, όλοι οι αθλητικοί σύλλογοι που υπήρχαν στην Παλαιστίνη, προσεχώρησαν στην οργάνωση «Μακκαμπή». Το 1924 ιδρύθηκε η «Απόέλ» στην οποία προσεχώρησαν πολλοί αθλητικοί σύλλογοι σκορπισμένοι σ' όλη τη χώρα. Αυτή η οργάνωση δημιουργήθηκε από την Ισταντρούτ και αντιπροσωπεύει ουσιαστικά την αθλητική εργατική κίνηση του "Ερετς—Ισραήλ. Αριθμεί περισσότερα μέλη από οιαδήποτε άλλη αθλητική οργάνωση, γιατί το 40% του πληθυσμού του Γισούθ είναι οργανωμένο στην Ισταντρούτ.

Δίπλα σ' αυτές τις δυο κυριώτερες οργανώσεις, ιδρύθηκαν αργότερα μερικοί αθλητικοί σύλλογοι ανεξάρτητοι ή πολιτικής προελεύσεως, από τους οποίους οι κυριώτεροι είναι: το «Μπετάρ» που συγκέντρωσε τα μέλη των πολιτικών κομμάτων της δεξιάς, το «Ελιζούρ» αθλητική ό-

γάνωση των έβραϊων ορθόδοξων, αρκετοί σύλλογοι που έγιναν από μέλη των μεγάλων οργανώσεων και πολλές ιδιωτικές λέσχες.

Ο επίσημος σκοπός των δύο μεγαλύτερων οργανώσεων είναι η διάδοσις του αθλητισμού σ' όλα τα στρώματα του πληθυσμού για να βελτιωθεί η υγεία του και η φυσική του ικανότητα. Η δημιουργία πρωταθλητών τους ενδιαφέρει πολύ λιγότερο. Σύμφωνα με προπολεμικά στοιχεία, η «Αποέλ» είχε 10.000 μέλη και η «Μακκαμπή» 6.000. Αλλά οι δυο κατά πολύ στους τελευταίους μήνες, χάρις στην είσοδο των νέων μεταναστών και στο ενδιαφέρον για το σπόρτ που η ζωή στο στρατό ξύπνησε σε πολλούς νέους.

Το 1927, η «Αποέλ» έγινε δεκτή ως μέλος της Διεθνούς Επιτροπής του Εργατικού Αθλητισμού και μπόρεσε έτσι να λάβη μέρος στους διεθνείς εργατικούς αγώνες της Βιέννης το 1931, της Πράγας το 1934, της Βαρκελώνης και της Ανθέρσης το 1937. Η «Μακκαμπή» που είναι μέλος του όμοιου παγκοσμίου έβραϊκού αθλητικού κινήματος, δεν συνδέεται με κανένα πολιτικό κόμμα. Ως μέλος της όμοσπονδίας των έρασιτεχνικών συλλόγων του Ισραήλ, ανήκει στη Διεθνή Όμοσπονδία και μπορεί έτσι να λάβη μέρος σ' όλους τους αθλητικούς αγώνες που αυτή η Όμοσπονδία διοργανώνει, συνεπώς και στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Επί πολύ καιρό οι σύλλογοι που εξαρτώνται από τις δυο ισραηλινές αθλητικές οργανώσεις ανέπτυξαν τη δράση τους μόνο εντός των κόλπων της οργανώσεώς τους. Μετά την ίδρυση της Παλαιστινιακής (και αργότερα Ισραηλιανής) ποδοσφαιρικής ο-

μοσπονδίας, ομάδες των δύο οργανώσεων συναντήθηκαν σε φιλικούς αγώνες και στο πρωτάθλημα της χώρας. Έγινε επί τούτου με το ότι για το συμφέρον του Ισραηλιανού αθλητισμού έπρεπε να διοργανωθούν αγώνες μεταξύ όλων των συλλόγων και μία ειδική επιτροπή έξεπόνησε ένα καταστατικό που έξουδετερώνει τις δυσκολίες που έμπόδιζαν πριν τις συναντήσεις μεταξύ διαφορετικών οργανώσεων.

Όλα τα σπόρτ παίζονται από τους ισραηλινούς συλλόγους. Την πρώτη θέση έχει το ποδόσφαιρο, και ακολουθούν η γυμναστική, το μπάσκετ και το κολύμπι. Το βόλεϋ και το Χάντμπολ, μολονότι λιγότερο γνωστά, έχουν πολλούς οπαδούς. Χάρης στην πρωτοβουλία του Ισραηλιανού Ναυτικού Συνδέσμου (που η ανάπτυξη του οφείλεται πρό παντός στις προσπάθειες της Αποέλ) η ιστιοπλοΐα, το γιώτιγκ και το άεροπλάνο έχουν διαδοθή πολύ. Τα ατομικά αθλήματα όπως το τένις, η ίππασία και η ξιφομαχία παίζονται πρό παντός στις ιδιωτικές λέσχες.

Παρ' όλες τις κρίσεις που η χώρα πέρασε από τις ταραχές του 1929 και του 1936—39 και τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο έως τον πόλεμο για την άμυνα του Γισούθ έναντι των άραβων εισβολέων, η αθλητική ζωή σημείωσε μια σημαντική ανάπτυξη στο "Ερετς—Ισραήλ. Σήμερα με την ίδρυση του Κράτους, ο Ισραηλιανός αθλητισμός αντιμετώπιζει τη δύσκολη δοκιμασία των διεθνών αγώνων, στους οποίους προς το παρόν ο ρόλος του είναι εκείνος ενός ταπεινού αρχαρίου.

Μετά το τέλος των έχθροπραξιών, πολλές αθλητικές εκδηλώσεις γίνονται κανονικά σ' όλη τη χώρα, στις οποίες λαμβάνουν μέ-

ρος πολλές στρατιωτικές ομάδες του στρατού, του ναυτικού και της αεροπορίας.

Ένα απόσπασμα του αμερικανικού ναυτικού που μένει στην Ιερουσαλήμ προσκαλείται συχνά σε φιλικές συναντήσεις με τους τοπικούς συλλόγους και η ομάδα του τουμπέιμπόλ θα αντιμετωπίσει προσεχώς μια ομάδα από νέους μετανάστες απ' τη Σαγκάη που εισήγαγαν αυτό το σπόρ στη χώρα.

Η νέα γενεά των «σάμπρα» αποτελεί τη μεγάλη ελπίδα του ισραηλιανού αθλητισμού. Υπάρχουν μεταξύ τους νέοι αθλητές και των δύο φύλων, ηλικίας από 14 έως 18 ετών, που υπόσχονται ότι θα αντιπροσωπεύσουν έπαξίως τη χώρα τους στους μελλοντικούς διεθνείς αγώνες.

Η πρώτη μεγάλη διεθνής αθλητική έκδηλωση στην οποία έλαβε μέρος μια ισραηλιανή ομάδα υπήρξε το έφετεινό Κύπελλο Νταίβις. Η Δανία δεν δυσκολεύτηκε πολύ να συντρίψει τους αντιπροσώπους μας, που άπειροι όπως είναι, αμύνθηκαν όπως μπορούσαν και αν μη τι άλλο, απέκομισαν πολλά διδάγματα και τη θέληση να τα καταφέρουν καλύτερα την επόμενη φορά.

Οι προσεχείς διεθνείς εμφανίσεις των αθλητών μας θα είναι των ποδοσφαιριστών μας που θα αντιμετωπίσουν άλλες εθνικές ομάδες για το Κύπελλο του Κόσμου. Οι πιθανότητές μας κι' εδώ είναι λίγες αλλά αυτές οι συναντήσεις θα είναι πολύ χρήσιμες για την ανάπτυξη του εθνικού μας αθλητισμού.

Η ποδοσφαιρική ομοσπονδία του Ισραήλ λαβαίνει πολλές προσκλήσεις από ευρωπαϊκές χώρες, αλλά δεν πρόκειται προς το παρόν να δεχθῆ καμιά απ' αυτές γιατί διάφοροι λόγοι την

εμποδίζουν σήμερα να παρατάξει την καλύτερη ομάδα μας, ικανή να αντιπροσωπεύσει έπαξίως τη χώρα μας στο εξωτερικό. Πάντως αυτή η ομοσπονδία επιθυμεί να οργανώσει διεθνείς αγώνες μόλις μπορέσει, γιατί καταλαβαίνει τη σημασία που έχουν για την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου στο Ισραήλ.

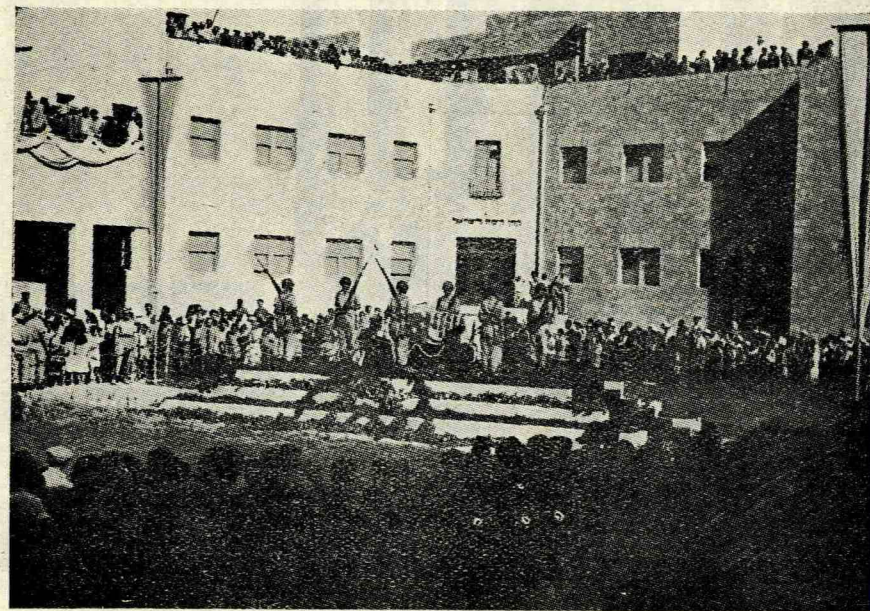
Μελετάται ήδη από τώρα η συμμετοχή του Ισραήλ στους προσεχείς Ολυμπιακούς Αγώνες που θα λάβουν χώραν το 1952 στο Έλσίνκι. Τα προσεχή περιφερειακά και εθνικά πρωταθλήματα και πρό παντός η τρίτη Μακκαβιάδα που θα γίνη στο Ισραήλ κατά τις γιορτές του Σουκκντ του χρόνου, θα χρησιμεύσουν ως προκριματικοί για την εκλογή των καλύτερων αντιπροσώπων μας στα διάφορα σπόρτ. Αυτοί οι αθλητές θα υποβληθούν αργότερα σε μια έντατική προπόνηση υπό τη διεύθυνση ειδικών προπονητών.

Η άφιξη πολλών αθλητών αξίας μεταξύ των νέων μεταναστών, θα μας επιτρέψει όπως ποτε να στείλουμε στο Έλσίνκι ομάδες ικανές να αντιπροσωπεύσουν έπαξίως το Ισραήλ στη μεγαλύτερη διεθνή αθλητική έκδηλωση.

Στο μεταξύ οι έβραιοι φίλαθλοι της Αμερικής αρχίζουν να ενδιαφέρονται για τον ισραηλιανό αθλητισμό και θέλουν να τον βοηθήσουν να φθάσει σ' ένα διεθνές επίπεδο. Προς τόν σκοπό αυτό σχηματίσθηκε μια επιτροπή στις Ηνωμένες Πολιτείες, που λογαριάζει να στείλη στο Ισραήλ προπονητές και ειδικούς για τη δημιουργία αθλητών αξίας και να συγκεντρώσει χρήματα για την ανέγερση σταδίων και κολυμβητηρίων και για την αγοράν αθλητικών ειδών.

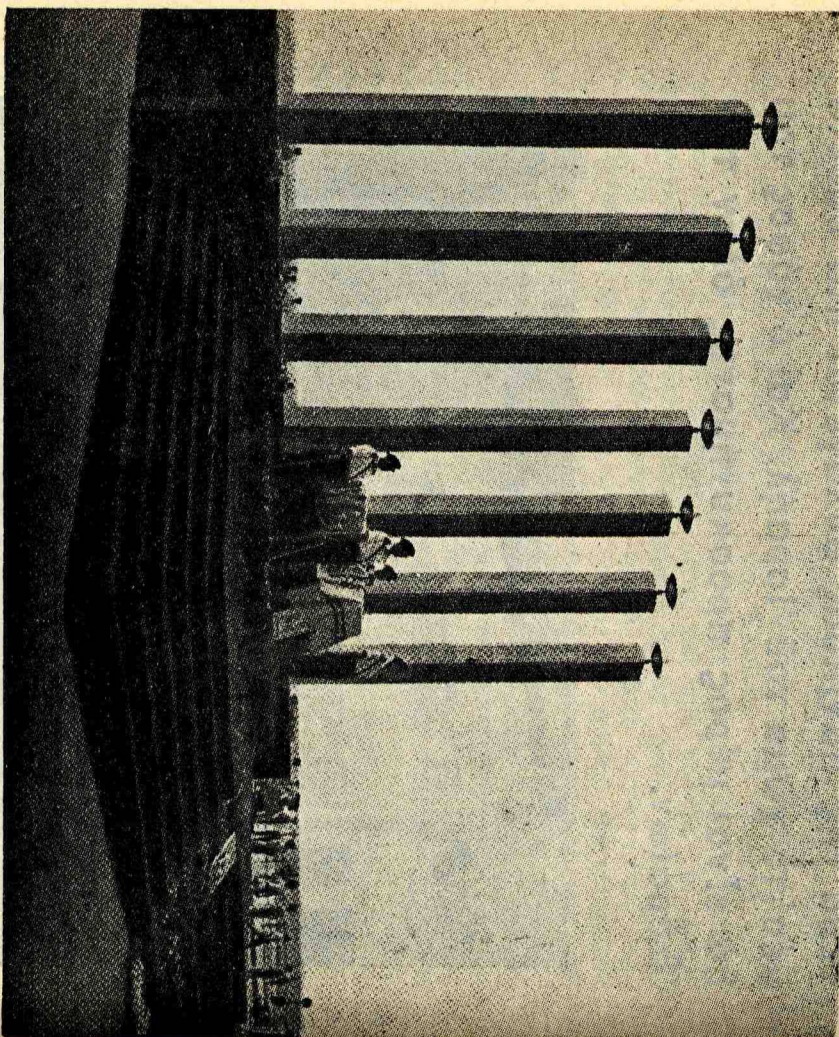
Τὰ λείψανα τοῦ Χέρτσολ στο Ἰσραήλ

“Οτι μένει απ' τή γήϊνη μορφή τοῦ πατέρα τῆς πατρίδας φυλάγεται πιά βαθειά μέσ' τὸ χῶμα τοῦ Ἰσραήλ. Καί ὁ τάφος του θά εἶναι μέρος προσκυνήματος ὄλων τῶν Ἑβραίων.

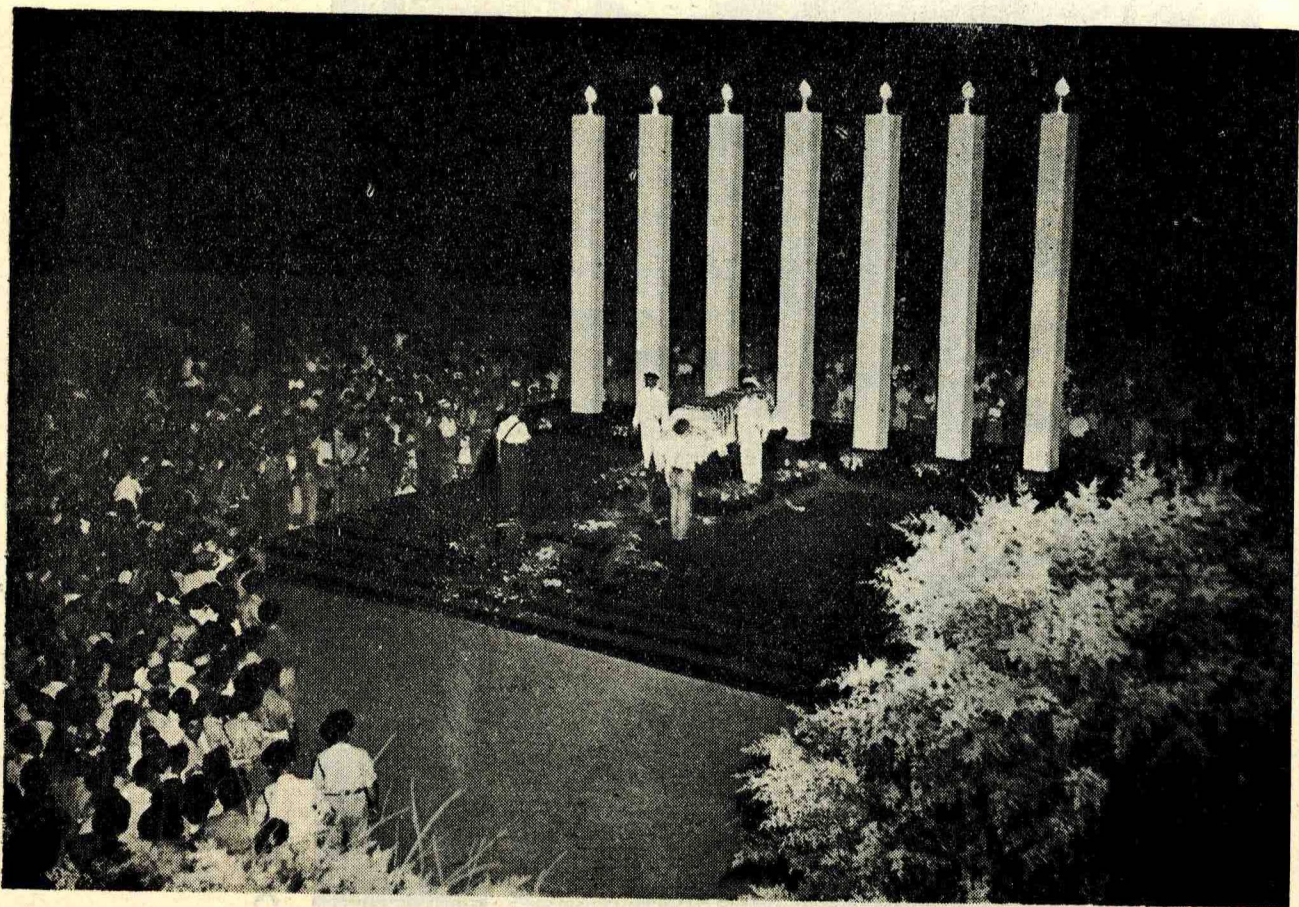
Τὸ φέρετρο μπροστὰ στο Μέγαρο τῶν Σιωνιστικῶν Ὄργανώσεων.

ΜΕΡΑ ΚΑΙ ...

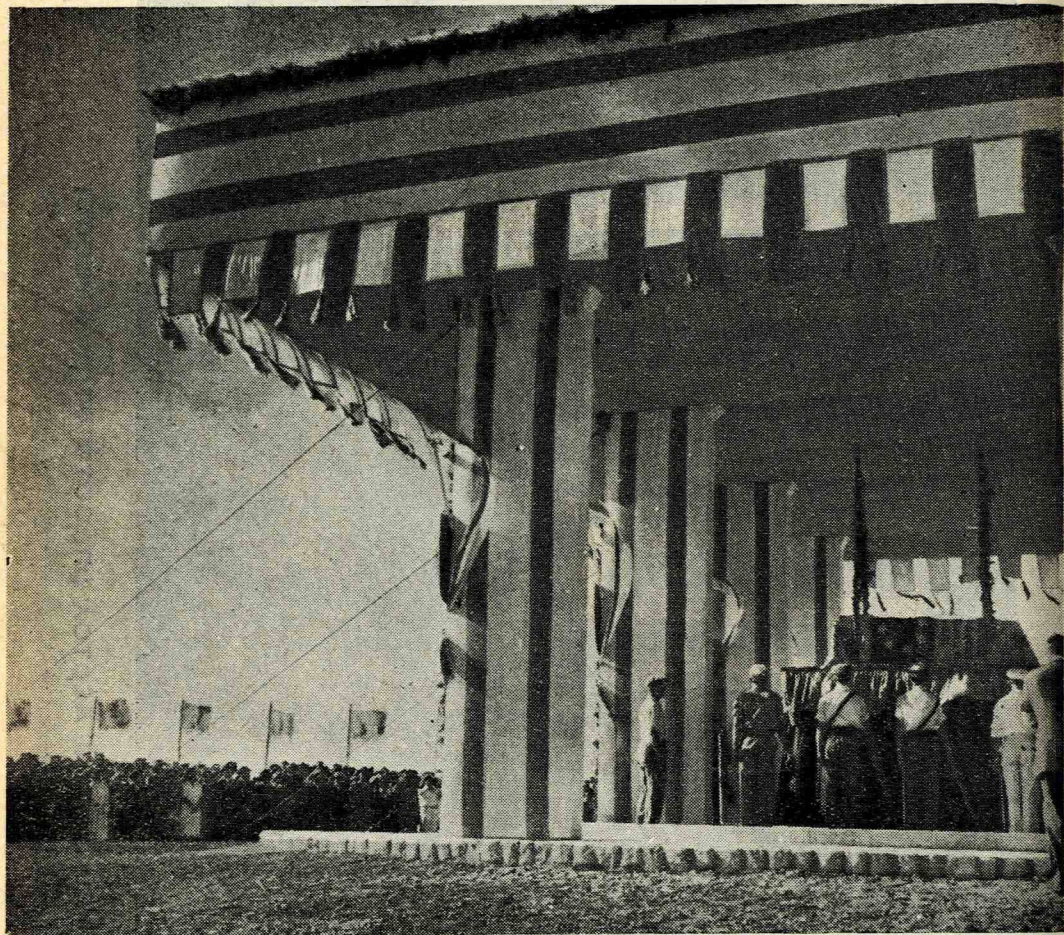

Αξίωματικοί του Στρατού φυλάττει...

ΝΥΧΤΑ ...

τά λείψανα του Χέρτολ μπροστά στην Κνέσσετ

Οι τελευταίες τιμές την ημέρα του ένταφιασμού.

Ο πρώτος ειδικός που στάλθηκε στο Ισραήλ από έβραίους Αμερικανούς υπήρξε ο κ. Νάτ Χόλμαν που όλη ή αθλητική Αμερική γνωρίζει με το όνομα «Μίστερ Μπάσκετμπολ». Σήμερα 52 ετών αλλά με ακόμη αξιόλογες αθλητικές ικανότητες, ο κ. Χόλμαν είναι μια παγκόσμια αυθεντία όσον αφορά το μπάσκετ και είναι 30 χρόνια τώρα καθηγητής σωματικής αγωγής στο Κολλέγιο της Νέας Υόρκης.

Αφού διεύθυνε μια σειρά μαθημάτων στα οποία έλαβαν μέρος οι 25 καλλίτεροι παίκτες μπάσκετ της χώρας, ο κ. Χόλμαν δήλωσε τα εξής:

«Σημασία έχει να κάνουμε την ισραηλιανή νεολαία να νοιώσει πρώτα την αγάπη για το παιχνίδι και ύστερα να το βλέπει ως αγώνα. Το μπάσκετ είναι ένα σπόρτ που ταιριάζει ιδιαίτερα στην έβραϊκή ιδιοσυγκρασία. Είμαι ικανοποιημένος από την πρόοδο που οι παίκτες κάνανε στα μαθήματά μου, αλλά χρειάζεται ακόμα πολλή δουλειά για να φθάσουν οι έβραιοι αθλητές σ'ένα

επίπεδο που να τους επιτρέψει να αντιμετωπίσουν με αυτοπεποίθηση τους διεθνείς αγώνες. Εάν τα μαθήματα που έδωσα στους καλλίτερους παίκτες σας θα μεταδοθούν στη νεολαία που παίζει το μπάσκετ κι' αν θα φροντίσετε να αναπτύξετε τα νέα ταλέντα, το Ισραήλ θα μπορέσει γρήγορα να σχηματίσει ομάδες ικανές να παίξουν με τις καλλίτερες».

Πριν άφιξη το Ισραήλ, ο κ. Χόλμαν είπε ότι θα εξακολουθήσει να ενδιαφέρεται για τον ισραηλιανό αθλητισμό και ιδιαίτερα για το μπάσκετ.

Η επίσκεψη του κ. Χόλμαν και οι πρώτες διεθνείς συναντήσεις τόνωσαν τους έβραίους αθλητές που βάλθηκαν σοβαρά στη δουλειά. Ξέρουν τώρα ότι έχουν ακόμα πολύ δρόμο μπροστά τους προτού φθάσουν την κλάση των μεγάλων πρωταθλητών. Αλλά αυτή η διαπίστωση όχι μόνο δεν τους αποθαρρύνει παρά ξυπνάει τη φιλοτιμία τους. Σήμερα είναι αποφασισμένοι να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να πλησιάσουν γρήγορα τη διεθνή κλάση.

ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Του Π. Μπατ Γεντινιά

ΓΚΟΛΝΤΑ ΜΕΥΕΡΣΟΝ. — Πώς να εξηγήσουμε τη μοναδική θέση που κατέχει στην καρδιά των Ισραηλιανών χωρίς να ανατρέξουμε στην μακρὰ ὑπηρεσία της στὴν Ἰσταντρούτ, στὸν ἀκατάπαυστο ἀγώνα της γιὰ νὰ μεταφράσῃ σὲ μιὰ θερμὴ, γεμάτη ἀνθρωπιὰ καθημερινὴ ζωὴ τὶς ἀρχὲς τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, σ' ὅλα τὰ δείγματα τοῦ ἠθικοῦ θάρρους της καὶ τῆς ἐξυπνάδας της; Γεννημένη στὴ Ρωσία, ἔζησε πολλὰ χρόνια στὴν Ἀμερική, εἶναι εὐαίσθητη καὶ λεπτή, ἐξαισίσταται μόνο ἐναντίον τῆς ἀδικίας, καὶ στὸ κάτω-κάτω δὲν εἶχε καμμιά σχέση με τὴν πολιτικὴ ὅταν πῆγε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Παλαιστίνη τὸ 1921 πρὶν μπῆ στὴν Ἰσταντρούτ, ἐργάσθηκε γιὰ τρία χρόνια στὸ κίμπούτ τῆς Μερχά-

βιας, ὅπου εἶχε ἀναλάβει τὰ πουλερικά. Βάστηξε γιὰ πολὺ καιρὸ στὴν πύση, πού τελικῶς τὸ 1946, ὅταν συνελήφθησαν οἱ Ἑβραῖοι ἡγέτες, κατέφερε νὰ τὴν πάρῃ ἀπ' τὴν Ἰσταντρούτ γιὰ νὰ τὴ βάλῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πολιτικοῦ Τμήματος τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου στὴν Ἱερουσαλήμ. Δὲν παρεγνώρισε τὴν ἀνάγκη πού ἐπέβαλε τὸ διορισμὸς της ὡς πρέσβειρας στὴ Μόσχα, ἀλλὰ ἡ ὑπηρεσία στὸ ἐξωτερικὸ θὰ φάνηκε πολὺ σὰν ἐξορία σ' ἓνα ἄνθρωπο τόσο ἀδιάσπαστα συνδεδεμένο με κάθε ἐκδήλωση τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Γκόλντα Μέυερσον, πού ἀφοσιώθηκε σῶμα καὶ ψυχὴ σὲ κάθε ἐκστρατεία τῆς Ἰσταντρούτ γιὰ τὶς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις τῶν ἐργατῶν, καὶ ἐιδικῶς γιὰ τὸ Ταμεϊο Ἀνεργίας, καὶ ἦταν ἐπὶ χρόνια ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Κουλάτ Χολίμ (Ταμεϊο Ἀσθενῶν), εἶναι σὴ ἱεραὶ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀποτελεῖ κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ δίκαιο καὶ ἱκανοποιητικὸ.

ΝΤΟΒ (ΜΠΕΡΝΑΡ) ΖΟΖΕΦ. — Γεννήθηκε στὸν Καναδὶ καὶ ἔγινε πολὺ γνωστὸς πέρουσι ὡς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Ἱερουσαλήμ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι στὴν προσπάθειά του νὰ ὀργανώσῃ αὐστηρὴ τὴ δίκαιη διανομὴ τῶν λίγων τροφίμων πού φθίσανε ὡς τὴν πολιορκημένη πόλη, χρωστάει ἐν μέρει τὴ νέα του θέση. Ἀλλὰ ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του μιὰ μακρὰ σταδιοδρομία στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ, πού ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου, ὅποτε πῆγε στὴν Παλαιστίνη με τὴν Ἑβραϊκὴ Λεγεῶνα. Τὸ 1920, ὅταν ὑπῆρχαν στὴν χώρα μόνο μιὰ χούφτα Ἑβραῖοι, ἡ δικηγορία ἦταν ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις μιὰ δημόσια ὑπηρεσία. Ὁ Ζόζεφ ὑπῆρξε ἄμισθος νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ἑβραϊκοῦ πρακτορείου

ἀπὸ τὸ 1936 καὶ ὕστερα, καὶ βρέθηκε συχνὰ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πολιτικοῦ Τμήματος. Ἄγνοεῖ ὅλα ἐκεῖνα τὰ εὐκολὰ πολιτικὰ ὄπλα τῆς ἰκολακείας, τῆς καιροσκοπίας καὶ τῆς ὑπαναχωρήσεως, καὶ με τὴν ἀφωσίωσή του, τὴν ἐνεργητικότητά του καὶ τὴ διοικητικὴ του ἱκανότητα ἀπέκτησε τὸ γενικὸ σεβασμὸ.

Τὸ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ

Τὸ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ (Ἐρυθρὰ Ἀσπίδα τοῦ Δαβίδ) δημιουργήθηκε τὸ 1932 ἀπὸ μερικοὺς ἰατροὺς καὶ πολῖτες τῆς Ἱερουσαλήμ με τὸ σκοπὸ τῆς παροχῆς τῶν πρώτων βοηθειῶν στὸν πληθυσμὸ σὲ περίπτωσι δυστυχημάτων. Οἱ συχνὲς ταραχὲς, πρὸ παντὸς ἐκεῖνες τοῦ 1936—1939, ἀνάγκασαν γρήγορα τὴν ὀργάνωση νὰ γίνῃ ἓνα ἀπὸ τὰ εἰδικὰ τμήματα τῆς Ἀγκανᾶ. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῶν ταραχῶν τοῦ 1936, φάνηκε καθαρὰ ὅτι ἡ κρίσιμη γεωγραφικὴ θέση τῆς πόλεως μποροῦσε νὰ χειροτερεύσῃ καὶ βάλθηκα νὰ σχηματίσουν ουστηματικὰ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερα ἀποθέματα ἀπ' ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ὑλικά γιὰ τὴ λειτουργία μιᾶς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀκόμη καὶ σὲ περίπτωσι ὀλοκληρωτικῆς διακοπῆς τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς πόλεως. Τὸ 1948 οἱ ταραχὲς πού προηγήθηκαν ἀπ' τὸν πόλεμο ἀπέδειξαν πόσο σωτήρια ὑπῆρξαν αὐτὰ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, πού ἐπέτρεψαν τὴ συνέχεια τῆς λειτουργίας ὄχι μόνο τοῦ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ ἀλλὰ καὶ τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰ νοσοκομεία τῆς Ἱερουσαλήμ, πού ἀντλοῦσαν τὰ φάρμακά τους ἀπ' τὰ ἀποθέματα τῆς ὀργανώσεως. Εἶναι τὸ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ πού προμήθευσε τὰ ἀπαραίτητα κρεβάτια γιὰ τὴν ἐπέκταση τῶν νοσοκομείων πού ἐπέβαλεν ὁ βομβαρδισμὸς τῆς πόλεως.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ σπουδαιότερη ὑπηρεσία τῆς ὀργανώσεως ἦταν ἐκεῖνη τῶν νοσοκομειακῶν αὐτοκινήτων, πού εἶχαν πολλὴ δουλειὰ μολονότι κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ κυκλοφορήσῃ στοὺς δρόμους, ἐκτὸς ἂν τοῦ τὸ ἐπέβαλλαν τὰ στρατιωτικὰ του καθήκοντα.

Οἱ ἐθελοντὲς πού ὀδηγοῦσαν τὰ νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα καὶ οἱ νοσοκόμες πού τοὺς συνόδευαν, διέτρεχαν τότε τὸν ἴδιο θανάσιμο κίνδυνο με τοὺς ἄνδρες τῆς Ἀγκανᾶ, πού πολεμοῦσαν στὴν πόρτα τῆς Γιάφας, στὴ Νότρ Ντάμ ἢ ὅπουδῆποτε ἄλλου στὴν Ἱερουσαλήμ. Τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ ἦσαν τὰ μόνα ὀχήματα πού τολμοῦσαν νὰ μποῦνε χωρὶς συνοδεία στὴν παλιὰ πόλη, πρὶν ἀρχίσῃ ἐπίσημα ὁ πόλεμος, γιὰ νὰ φέρουν πίσω τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς πληγωμένους. Κράτησαν περισσότερο ἀπ' ὅλους τὴν ἐπαφὴ με τὴν Ἀντάσσα καὶ τὸ Πανεπιστήμιο, πάνω στὸ Ὄρος Σκόπους, ἀνάμεσα ἀπ' τὶς ἀραβικὲς γραμμὲς.

Παρ' ὅλους τοὺς Ἀραβες ἐλεύθερους σκοπευτὲς, προωθήθηκαν ἕως τὸ Κιριὰτ Ἀναβίμ, τὸ Μ-κόρ, τὸ Χαΐμ καὶ τὸ Ταλπιότ. Καὶ ἀφοῦ καταλάβανε τὸ Καταμόν, τὸ Καστέλ καὶ ἄλλα σημεῖα γύρω ἀπ' τὴν Ἱερουσαλήμ, βρέθηκαν στὸ μέτωπο ὅπου ἐξασφάλιζαν τὴν ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ. Φυσικὰ τὸ Μαγκέν Δαβίδ Ἀντόμ ἔχει ὑποστῆ ἀπώλειες, ἀλλὰ—πραγμα—παράξενο ὄχι μεταξὺ αὐτῶν τῶν ὀδηγῶν πού ὀδηγοῦσαν τὰ νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα κάτω ἀπ' τὸ ἐχθρικὸ πῦρ, παρ' ὅλον πού μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔκαναν καὶ 25 ἐξόδους τὴ μέρα. Ἀπὸ τὶς 29 Νοεμβρίου 1947 στάθηκε ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἔστω καὶ μιὰ μέρα ἄδεια στὸ προσωπικὸ, οὔτε μετὰ τὴν ἀπόπειρα τοῦ «Παλεστίν Πόστ» κατὰ τὴν ὁποῖαν ὀκτὼ αὐτοκίνητα κατεστράφησαν, γιὰ τὴ μετετρέπησαν ἀμέσως φορητὰ σὲ βοηθητικὰ νοσοκομειακά.

Οι Σταθμοί Πρώτων Βοηθειών

Κατά τὸ περασμένο ἔτος, ἡ ὀργάνωση ἐκτέλεσε 7831 μεταφορές σὴν Ἱερουσαλήμ. Αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς εἶναι πολὺ εὐγλωττος ὅσον ἀφορᾷ τὴν δουλειὰ πὺ ἔγινε. Περιλαμβάνει ἐκεῖνα τὰ περίφημα δρομολόγια στὸ Τέλ - Ἀβίβ καὶ στὴ Χαΐφα ὅπου τὰ νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα ἔφεραν στὸν πεινασμένο πληθυσμὸ τὰ πρῶτα δέματα μὲ τὰ τρόφιμα τῆς παραλιακῆς περιοχῆς. Μετεφέρθησαν ἔτσι 10.800 δέματα.

Σύμφωνα μ' ἓνα σχέδιο πὺ εἶχε μελετηθῆ ἀπὸ πολὺ καιρὸ πρὶν, ἐγκατεστάθηκαν στὴν πόλη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς πολιορκίας πολλοὶ σταθμοὶ πρώτων βοηθειῶν — μιὰ πρωτοβουλία πὺ ἔπρεπε νὰ τὴν εἶχε λάβει ἡ Ἐντολοδόχος Δύναμις—καὶ στὶς συνοικίες πὺ προεβλέπετο ὅτι θ' ἀπομονωθοῦν, χειρουργικὰ κέντρα. Ταυτοχρόνως—καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τοῦ Μαγκέν Δαβὶδ Ἀντόμ — ἰδρύθηκε μιὰ «τράπεζα αἵματος», πὺ σχημάτισε ἀποθέματα αἵματος πὺ προσέφεραν χιλιάδες κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ μὲ τὸ ὅποιο σώθηκε ἡ ζωὴ χιλιάδων πληγωμένων στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν. Δεκατρεῖς μέρες μετὰ τὴν ἀρχὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν παρουσιάσθηκαν οἱ πρῶτοι αἰμοδότες. Ὁ ἀριθμὸς τους, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου, ἀνῆλθε σὲ 6.537, ἀπὸ τοὺς ὁποίους περισσότεροι ἀπὸ 1.000 ἔδωσαν τὸ αἷμα τους δυὸ φορές, 150 τρεῖς φορές, καὶ 50 πέντε ἢ ἕξ φορές.

Ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν παρ' ὅλες τὶς μεγάλες οικονομικὲς δυσκολίες. Τὸ Μαγκέν Δαβὶδ Ἀντόμ τῆς Ἱερουσαλήμ δὲν ζεῖ παρὰ ἀπ' τὶς μικρὲς δωρεές τοῦ κοινοῦ. Αὐτὲς οἱ δωρεές περιορίσθηκαν πέρυσι κατὰ δύο τρίτα, γιὰ εὐνοήτους λόγους. Μολαταῦτα οἱ 200 ἐθελοντὲς τοῦ Μ.Δ.Α. μποροῦν νὰ καυχηθοῦν ὅτι ἔκαναν τὸ καθῆκον τους καὶ κάτι περισσότερο.

ΜΟΣΣΑΝΤ ΟΝΙΜ

Παράδεισος τῶν παιδιῶν

Τοῦ κ. Μαλοῦ Μπίτη

Κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο, μιὰ ὥρᾳ ἀπ' τὸ Τέλ - Ἀβίβ, ρωτῶ πὺ βρίσκεται τὸ «σπίτι τῶν παιδιῶν». Μοῦ ἀπαντοῦνε μ' ἐγκαρδιότητα καὶ μὲ ὑπερηφάνεια: Τὰ ὠραιότερα κτίρια στὸ τέλος τῆς ἀλλέας μὲ τὰ ἔλατα.

Ἐλατα καὶ πορτοκαλλεῶνες, —χῶμα κόκκινο, χῶμα μαῦρο—πλαισιώνουν τὴ μακρονὰ ἀλλέα, καὶ τὸ φρέσκο, ἔντονο ἄρωμα τῆς λεβάντας μοῦ θυμίζει τὴν Κηφισιά μας. Καὶ νὰ τὸ Μωσσάνι Ὀνίμ, μέσα σὲ μιὰ πράσινη κορνίζα. Εἶναι πράγματι τὰ ὠραιότερα καὶ μεγαλύτερα σπίτια, ὄχι ψηλὰ ἀλλὰ ἀραιὰ κτισμένα γιὰ νὰ δώσουν στὸ διαβάτη τὴ χαρὰ τῆς θέας πὺ πέρα.

Βουτηγμένο μέσα στὰ δένδρα, αὐτὸ τὸ «σπίτι τῶν παιδιῶν» μοιάζει μὲ ὄνειρο. Καὶ ἀναρωτιέμαι ἂν εἶμαι πράγματι στὸ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ μόλις περάσω τὴν πόρτα βρίσκομαι ὀπισθῆποτε στὸ Ἰσραήλ, γιὰ τὸ Ἰσραήλ εἶναι ἡ ἀπλή ἐγκαρδιότητα μὲ τὴν ὁποία μὲ ὑποδέχεται ὁ «μαντρίχ» Δαβίδ. Ἦθελα νὰ δῶ τρία ἀπὸ τὰ παιδιά μας πὺ ἦσαν τρόφιμοι τοῦ Ὀρφανοτροφείου «Ἐσθήρ».

Ἀμέσως ὄλα τὰ παιδιά μὲ πλησιάζουν μὲ περιέργεια καὶ ἄλλος γαλλικά,

Τὸ σχολεῖο τῶν νέων «ὄλιμ» στὸ Ραμλῆ.

ἄλλος ἔβραϊκά· ἄλλος ἰσπανικά φωνάζουν τὸν Μίμη Μπαρούχ, τὸν Ποῦλο Ντάσσα καὶ τὸν Μωσὲ Ὑουνιᾶ. Καὶ ἰὰ τοὺς ξαναβρῶ ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ θαυμάσιο μέρος, μὲ συγκινεῖ βαθειὰ καὶ μοῦ προξενεῖ χαρὰ ταυτοχρόνως καὶ λύπη. Χαρὰ πὸν τοὺς βλέπω, λύπη γιὰ κείνους πὸν εἶναι ἀκόμα στὴ διασπορά.

Ὁ «μαντιρὶχ» Δαβὶδ λέει στὰ τρία παιδιὰ νὰ μοῦ δείξουν ὄλο τὸ Ἰδρυμα, γιὰτὶ ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι τους, καὶ σὰν νοικοκύρηδες πρέπει νὰ τὸ δείξουν στοὺς ἐπισκέπτες.

Καὶ ἀρχίζουμε μὲ τὴν πιόνα, μὲ τὰ λειβάδια, τὸ ὑπαίθριο θέατρο, τὰ γήπεδα γιὰ τὰ σπῶρ, τὸν ἀπέραντο κῆπο γεμάτο λουλούδια, ὅπου τὰ παιδιὰ περνοῦνε τὴ μέρα τους στὸν καθαρὸ ἀέρα. Καὶ ὕστερα ἡ τραπεζαρία πλούσια ἐπιπλωμένη καὶ μὲ γούστο: οἱ πίνακες, τὸ πιάνο, τὰ μπιμπελό, δὲν λείπει τίποτα, παντοῦ βλέπει κανεὶς τὴν ἀγάπη γιὰ τὸ ὄρατο πὸν εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν πλησίον, τόσο ἐννοη στὸ Ἰσραήλ.

Οἱ κρεββατοκάμαρες εὐρύχωρες, μὲ δκιῶ κρεββάτια σκεπασμένα μὲ κρετόν, δκιῶ μικρὲς καρτέκλες, οἱ ντουλάπες γιὰ τὰ ἐσώρρονα καὶ τὰ ἀτομικὰ εἶδη τοῦ καθενός, καὶ τὰ τραπεζάκια. Ὅλες βγαίνουν σὲ μιὰ ἀπέραντη βεράντα πάνω σ' εἷα θαυμάσιο κῆπο. Καὶ ὕστερα ἡ αἴθουσα γιὰ τὴ μελέτη τόσο χαριτωμένη μὲ τοὺς μεγάλους χάρτες καὶ τὰ μικρὰ σκίτσα τῶν μικρῶν μας ἐρασιτεχνῶν καὶ τὸ νοσοκομεῖο χωρισμένο ἀπ' τὰ ἄλλα κτίρια, γιὰ νὰ ξαναβρίσκουν τὴν ὑγεία τους οἱ ἄρρωστοὶ στὴν ἡσυχία, μακριὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους. (Ἄλλὰ ἦταν ἄδειο) ἡ κουζίνα ὅπου σ' ὄλα ἐφαρμόζεται τὸ σίστημα τῆς μεγαλύτερης ἀπόδοσης μὲ τὴν μινρότερη προσπάθεια. Ὅλα ἐξαιρετικὰ καθαρά.

Αὐτὸ εἶναι τὸ «σπίτι τῶν παιδιῶν» γιὰτὶ εἶναι πράγματι δικό τους καὶ ἡ λέξη «ἀπαγορεύεται» δὲν ὑπάρχει στὸ λεξιλόγιό τους. Εἶναι ἕνας παράδεισος ὅπου ὁ καθένας εἶναι υπεύθυνος γιὰ ὄλα καὶ ὄλα ἀνήκουν στὸν καθένα, ὅπου ὄλα πρέπει νὰ μείνουν ὅπως εἶναι, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ εἶναι σεβαστά.

450 παιδιὰ ἀπὸ δκιῶ μέχρι δεκατεσσάρων εἰῶν, ὄργανὰ ἢ μὴ, μόλις βγοῦν ἀπὸ τὸ Μπέτ - Ὀλλίμ, ξαναβρῶσκουν ἐκεῖ τὴν ὑγεία καὶ τὴν ἰσορροπία πὸν τόσο τοὺς χρειάζονται μετὰ ἀπ' τὴ ζωὴ τους στὴ διασπορά.

Μετὰ ἀπὸ ἐξάμηνη παραμονὴ σ' αὐτὸ τὸν παράδεισο ὅπου μαθαίνουν νὰ ξεχᾶνε, νὰ ζοῦνε, νὰ διαβάζουν καὶ νὰ τραγουδᾶνε ἔβραϊκά, παίξοντας καὶ κάνοντας περιπάτους, ἀποστέλλονται στὰ Κιμπούτς ὅπου ἀρχίζουν τὴν πραγματικὴ ζωὴ τους σὰν Ἰσραηλιανοί.

Αὐτὴ ἡ προετοιμασία καὶ αὐτὴ ἡ ἀγωγή ἔχουν ἀναιθετῆ σὲ ἄνδρες καὶ σὲ γυναῖκες μὲ ἀνώτερα ἐπαγγελματικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα.

Ὁ «μαντιρὶχ» Δαβὶδ εἶναι πρόθυμος νὰ λύσῃ κάθε ἀπορία μου καὶ ἀφίνονιας μὲ λύπη τὰ χαρούμενα παιδιὰ μας, καὶ τὸ θαυμάσιο περιβάλλον τοῦ Μωσσάντ Ὀνίμ, τοῦ ἐκφράζω ὄλο τὸ θαυμασμό μου.

Τὲλ - Ἀβιβ Σεπτέμβριος 1949

Δωμάτια γιὰ τοὺς περιηγητὲς

Τοῦ Χ. Στάϊνφελντ

Τὸ χῶλ ἐνός νέου ξενοδοχείου στὸ Τὲλ Ἀβιβ.

Εἶναι λογικὸ αὐτὸ τὸ περιοδικό (*) πὸν ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο, νὰ προσέχη καὶ τὴ πιὸ σπουδαία, ἂν καὶ ἀόρατη, ἰσραηλιανὴ ἐξαγωγή: τὸν τουρισμό. Σ' αὐτὸ τὸν τομέα τὰ ξενοδοχεῖα παίζουν φυσικὰ ἕνα μεγάλο ρόλο.

(*) Τὸ «Israel Export Journal» ἀπὸ τὸ ὅποιον ἀναδημοσιεύομεν αὐτὸ τὸ ἔθρο.

Ὅταν οἱ περιηγητὲς ἀρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται τὸ Ἰσραήλ, σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὸν τερματισμὸ τῶν ἐχθροπραξιῶν, σ' ἀριθμὸ ἀπροσδόκητα μεγάλο, δὲν βρῆκαν τὴ χώρα ἔτοιμη νὰ τοὺς δεχθῆ. Καὶ δὲν ἦσαν ὄλοι ἀρκετὰ βολικοὶ γιὰ νὰ κρῖνουν τὸ γεγονός αὐτό, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς μακρυᾶς περιόδου τῶν ἐσωτερικῶν μαχῶν. Ἀπὸ τότε, πάντως, καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια γιὰ

Ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν καὶ νέων τοὺς ὁποίους ἐδέχθη στὸ Ἰσραήλ ἢ «Ἀλιὰ τῶν νέων» ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1948 μέχρι τὸν Αὐγουστον 1949: Βουλγαρία 2097, Τσεχία 1932, Πολωνία διὰ μέσου ἄλλων χωρῶν 973, Ὑεμένη 705, Οὐγγαρία 687, Σ. C. R. 556, Ρουμανία 506, Μαρόκκον 449, Γιουγκοσλαβία 346, Τρίπολις 299, Γερμανία 215, Γαλλία 212, Βέλγιον 163, Τύνις 116, Ἀλγέριον 68. Ἰνδία 55, Ὀλλανδία 43, Ἑλλάς 38, ἄλλαι χῶραι 603. Σύνολον 10.063.

Ἀπὸ τὸν Αὐγουστον 1945 μέχρι τὸν Αὐγουστον 1949 ἡ «Ἀλιὰ τῶν νέων» ἔχει δεχθῆ 376 παιδιὰ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προαναφερθέντων 38.

νά βελτιωθῆ ἢ κατάσταση καὶ νά βροῦν οἱ ἐπισκέπτες μας κάθε δυνατή ἀνεση.

Τὰ ξενοδοχεῖα τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι μικρά ἀναλόγως μ' ἐκεῖνα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Αὐτὸ τὸ γεγονός παρουσιάζει κι' ἕνα πλεονέκτημα, ὅτι δημιουργεῖται μιὰ στενότερη ἐπαφή μεταξύ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν πελατῶν. Πράγματι ἡ γενικὴ ἐντύπωση ποὺ ἀποκομιζοῦν ὅσοι ἔμειναν στὰ Ἰσραηλιανὰ ξενοδοχεῖα εἶναι ἡ εὐγένεια καὶ ἡ προθυμία, μὲ τὴν ὁποία οἱ ἀρμόδιοι προσπαθοῦν νά τακτοποιήσουν κάθε ἐνδεχόμενο ζήτημα. Ἐπειδὴ κτίζονται τώρα μεγαλύτερα ξενοδοχεῖα, γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ εἰδικοί προβλέπουν μεγάλη ἀνάπτυξη, ἐκπαιδεύεται καὶ τὸ ἀνάλογο εἰδικευμένο προσωπικόν.

Ἡ «Ἀντάσσα» μαζὺ μὲ τὸ Σύνδεσμο Ξενοδόχων, τὴν Κυβέρνηση, καὶ τὸ Ἑβραϊκὸ Πρακτορεῖο μελετᾶνε σχέδια γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς κέντρου ἐκπαιδεύσεως πάνω στὰ πρότυπα τῶν Ἀμερικανικῶν καὶ Ἑλβετικῶν σχολεῖων.

Αὐτὸ τὸ σχολεῖο θὰ ἰδρυθῆ πιθανῶς στὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ θὰ βγάξῃ καλὰ ἐκπαιδευμένο προσωπικόν γιὰ τὰ ξενοδοχεῖα. Ἡδὴ μερικοὶ νεαροὶ ξενοδοχειακοὶ ὑπάλληλοι ἐκπαιδεύονται σὲ σχολεῖα καὶ ξενοδοχεῖα τῆς Ἑλβετίας. Ἄλλοι ποὺ ἔχουν πολυετὴ πείρα ἀπολύονται τώρα ἀπ' τὸ Στρατό, ὥστε νά τεθῆ βαθμηδὸν τέρμα στὴ σημερινὴ ἔλλειψη. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς ξενοδόχους προέρχονται ἀπὸ ἄλλα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ ἀπέκτησαν πείρα διευθύνοντας τὶς ἐπιχειρήσεις τους καὶ μαθαίνοντας τὴν ψυχολογία τῶν πελατῶν.

Τελευταίως ἀνοίξαν μερικά καινούργια ξενοδοχεῖα, ποὺ μολονότι μικρά, εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνέσεις. Τὸ πιὸ καινούργιο εἶναι τὸ «Σάρον Ὁτέλ» κτισμένο στὴν πλάζ, 25 λεπτά ἀπὸ τὸ Τέλ Ἀβίβ, ποὺ ὅσον ἀφορᾶ ἐγκαταστάσεις καὶ ὀργάνωση μπορεῖ νά συγκριθῆ μὲ οἰοδήποτε μεγάλο

διεθνὲς ξενοδοχεῖο. Τὰ 37 του δωμάτια θὰ ὑπερδιπλασιασθοῦν πολὺ σύντομα. Στὸ Τέλ Ἀβίβ μερικά ξενοδοχεῖα ἄρχισαν ἐργασίες ἐπεκτάσεως καὶ νέα σχέδια βρίσκονται ἤδη κοντὰ στὸ στάδιο τῆς πραγματοποιήσεως. Ὅλα αὐτὰ ὁμῶς θ' ἀπαιτήσουν κάμποσο καιρό, ὥστε γιὰ τὴν προσεχῆ χρονιά, τουλάχιστον στὸ Τέλ Ἀβίβ, θὰ παρατηρηθῆ πάλι ἡ ἔλλειψη δωματίων. Ἡ πόλη καλλίτερα ἐφοδιασμένη γιὰ νά δεχθῆ περιηγητὲς εἶναι σήμερα ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἀφοῦ διατήρησε τὰ περισσότερα ἀπ' τὰ ξενοδοχεῖα ποὺ εἶχαν ἀνεγερθῆ πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο γιὰ τὶς 35.000 τουρίστες, ποὺ συνήθιζαν νά ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο αὐτὴ τὴ χώρα, ὅταν ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦταν τὸ μόνο τουριστικὸ κέντρο τῆς. Τὸ περίφημο «Κίγκ Δάβιδ Ὁτέλ» μόλις ἀνοίξε πάλι τὰ 115 δωμάτια του, καὶ τὸ «Ἐντεν Ὁτέλ» προσθέτει ἕνα νέο χῶλλ καὶ ἕνα νέο μπάρ στὶς αἰθουσές του. Ἐξ ἄλλου πολλὰ ξενοδοχεῖα πρώτης κατηγορίας κτίσθηκαν μὲ τὸν πόλεμο. Ὡστε ἡ Ἱερουσαλὴμ προσελκεῖ ξένους ἐπισκέπτες στὰ σκιερὰ καὶ μοντέρνα προάστειά της. Εἶναι ἐπίσης εὐχάριστο ὅτι ὁ νέος δρόμος γιὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ποὺ ἔπρεπε ἐπὶ μῆνες νά σηκῶσῃ τὸ βάρος τῆς ἀδιάκοπης στρατιωτικῆς κυκλοφορίας, ξαναφτιάχνεται τώρα γιὰ νά γίνῃ ἐφάμιλλος ὅλων τῶν διεθνῶν δρόμων.

Καὶ ἡ Χάιφα, τώρα ποὺ δυὸ μὴ ἐβραϊκὰ ξενοδοχεῖα τῆς κάτω πόλεως (τὸ Ἀπιγκερ καὶ τὸ Οὐίντσορ) ἐπανέλαβαν τὶς ἐργασίες τους, ἔχει μιὰ κατάλληλη ξενοδοχειακὴ συγκρότηση. Τὸ «Τσάϊον Ὁτέλ», στὸ Ἀντάρ Ἀκαρμέλ, ἔχει καινούργιες αἰθουσες ἐξαιρετικὰ πολυτελεῖς. Καὶ στὴν κορυφῆ τοῦ Ὄρους Καρμέλ, πάνω στὴ θάλασσα, τὸ μεγαλύτερο ξενοδοχεῖο τὸ «Λέο Ἀκαρμέλ», ἐκμεταλλεύεται τὴν μοναδικὴ τοποθεσία τῆς Χάιφας γιὰ νά πείσῃ πολλοὺς περιηγητὲς νά ἐγκαταστήσουν στὴν Χάιφα τὸ στρατηγεῖο τους προκει-

μένου νά ἐπισκεφθοῦν τὶς νότιες περιοχές τῆς χώρας.

Ἐξοχικὰ ξενοδοχεῖα

Τὸ Ἰσραὴλ ἔχει ἐπίσης ἕνα σημαντικὸ ἀριθμὸ ἐξοχικὰ ξενοδοχεῖα στὴν ἀκτὴ μεταξύ Τέλ Ἀβίβ καὶ Χάιφας, στὸ Ὄρος Καρμέλ, στοὺς λόφους τῆς Γαλιλαίας καὶ κοντὰ στὴν Ἱερουσαλὴμ. Ἐνα ὠραῖο μέρος γιὰ τὸ χειμῶνα εἶναι τὰ «Χὸτ Σπρίγκ» τῆς Τιβεριάδας, στὴν παραλία, μὲ μεγάλα ξενοδοχεῖα μεταξύ τῶν ὁποίων τὸ μοντέρνο «Γκάλεϊ Κιννέρετ Ὁτέλ». Νέες ἐγκαταστάσεις γιὰ λουτρά εἶναι ὑπὸ κατασκευὴ καὶ θὰ εἶναι ἔτοιμα τὸ προσεχές καλοκαίρι. Ἄλλες δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῶν ὠραίων τοποθεσιῶν τοῦ Ἰσραὴλ θὰ ἐξακριβωθοῦν, ὅταν ἐρευνηθῆ ἡ περιοχὴ στὴ νότια ἄκρη τῆς Νεκρῆς Θάλασσας καὶ ἡ ἀκτὴ τῆς Ἀκάμπας. Ὅλες οἱ ἐξοχὲς εἶναι πολυσύχναστες τὸ καλοκαίρι. Ὑπάρχει ἀκόμα κάποια ἔλλειψη ἀπὸ ξενοδοχεῖα, ἀλλὰ ἐλπίζεται νά διορθωθῆ ἢ κατάστασῃ μὲ τὰ νέα σχέδια, ποὺ βρίσκονται ὑπὸ μελέτη. Πρέπει πάντως νά κλείσουν δωμάτια ἀπὸ πρὶν οἱ περιηγητὲς, ἂν θέλουν νά ἐξυπηρετηθοῦν καλά.

Μιὰ ἄλλη ἐξοχὴ ποὺ θυμίζει Ἑλβετία εἶναι ἡ Ναχάρια, ποὺ ἐνῶ ἦταν ἀρχικῶς μιὰ ἀγροτικὴ κοινότητα ἐπιδόθηκε τώρα στὴν προσέλευση παραθεριστῶν, μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νά γίνῃ πιθανῶς ὑπόδειγμα

γιὰ παρόμοιες προσπάθειες σ' ἄλλα μέρη τῆς χώρας.

Μιὰ καινοτομία εἶναι τὰ 15 σπίτια «ψυχαγωγίας» ποὺ κτίσανε ὠρισμένες ἀποικίες. Ἐκεῖ οἱ ἐπισκέπτες βρίσκουν περιποίηση καὶ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νά λάβουν μέρος στὴν κοινοσιακὴ ζωῆ, σ' ἕνα εὐχάριστο ἀγροτικὸ περιβάλλον, ἐνῶ ταυτοχρόνως ξεκουράζονται καὶ ἡσυχάζουν.

Οἱ ξένοι ἐπισκέπτες καὶ ἡ ἀτσένα»

Τὸ καθεστῶς τῆς «τσένας» προκάλεσε μιὰ σημαντικὴ πτώση τῶν τιμῶν καὶ οἱ ἀρχὲς ἀσκοῦν αὐστηρὸ ἔλεγχο γιὰ νά προλάβουν κάθε ἀνατίμηση. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ, ἐλπίζεται ὅτι ἡ Κυβέρνηση θὰ δεῖξῃ κατανόηση γιὰ τὴν ἀνάγκη νά διατηρηθῆ κάποια πολυτέλεια καὶ νά ἐπιτραπῆ στὰ λίγα ξενοδοχεῖα πρώτης κατηγορίας ἡ ἀπαραίτητη ἐλευθερία. Διαπραγματεύσεις γίνονται τώρα γιὰ νά ἐπιτευχθῆ κάποια χαλάρωση στοὺς περιορισμοὺς τῶν τροφίμων ποὺ ἐπιτρέπουν κρεοφαγία τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα, πρὸς χάριν τῶν ξένων περιηγητῶν.

Πρέπει νά κτισθοῦν ἀκόμα νέα ξενοδοχεῖα καὶ νά ἐπεκταθοῦν καὶ νά βελτιωθοῦν τὰ ὑπάρχοντα. Καὶ θὰ πρέπει ἡ Κυβέρνηση νά ὑποστηρίξῃ ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἀνάπτυξη αὐτοῦ τοῦ τομέως τῆς οἰκονομίας μας.

Ἀριθμοὶ τῶν δωματίων καὶ τῶν κρεβατιῶν στὰ ξενοδοχεῖα πρώτης καὶ δεύτερης κατηγορίας στὶς τρεῖς μεγαλύτερες πόλεις.

Τέλ - Ἀβίβ : 21 ξενοδοχεῖα, 400 δωμάτια περίπου, 784 κρεβάτια περίπου.

Ἱερουσαλὴμ : 22 ξενοδοχεῖα, 421 δωμάτια περίπου, 764 κρεβάτια περίπου.

Χάιφα : 28 ξενοδοχεῖα, 550 δωμάτια περίπου, 1000 κρεβάτια περίπου.

ΙΣΡΑΗΛΙΑΝΗ ΖΩΗ

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι δημοτικές εκλογές σ' όλες τις πόλεις του Ισραήλ θα γίνουν τον προσεχρή Νοέμβριο ή Δεκέμβριο. Τα δημοτικά συμβούλια των εξής πόλεων έχουν ήδη από πολλόν καιρό συμπληρώσει τη θητεία τους: Ίερουσαλήμ, Τέλ - Άβιβ, Χάιφα, Πέταχ - Τίκβα, Τιβεριάδα, Σάφεντ, Νατάνια, Αφούλε, Έμεκ Έφερ, Γκιβάτ Άγιμ, Ναχάμια, Ρεχοβότ και Ύοκνάμ. Στο Τέλ - Άβιβ υπάρχουν 130.000 εκλογείς χωρίς να υπολογισθούν οι άνδρες που υπηρετούν στο Στρατό και που θα έχουν δικαίωμα ψήφου.

Η ΧΑΪΦΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ

Ο πληθυσμός της Χαΐφας με τα προάστεια ήταν, τον περασμένο Ίούνιο, 108.000 κάτοικοι έναντι 75.000 πέρυσι.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο Δρ. Βάλτερ Έϋτάν, διευθυντής του Υπουργείου Έξωτερικών, δέχθηκε τον νέο πρεσβευτή της Αργεντινής κ. Πάμπλο Μαγκουέλ.

ΝΕΑ ΣΠΙΤΙΑ

Η εταιρία «Σικούν» θα κτίση 7050 διαμερίσματα κατά το έτος 1949—1950 έναντι 6050 που κτίσθηκαν κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια. 4500 διαμερίσματα προορίζονται για τα μέλη της Ίσταντρούτ, 1500 για τους νέους μετανάστες και 1050 για το Δήμο της Χαΐφας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ο κ. Σλόμο Λέμπερτο, διευθυντής του Γραφείου Τουρισμού του Υπουργείου Μεταναστεύσεως, άνηγγειλε στον τύπο ότι το πρώτο μουσικό φεστιβάλ στο Ισραήλ θα λάβη χώραν τους προσεχείς μήνας Ίούνιο και Ίούλιο, στο νέο άμφιθέατρο της Τέλ - Άβιβ. Ο κ. Λέμπερτο εξέφρασε την έλπίδα ότι σε διάστημα 18 μηνών τα ξενοδοχεία του Τέλ - Άβιβ θα διαθέσουν 2000 κρεβάτια. Από τις 15 Μαΐου έως 31 Δεκεμβρίου 1948, 4173 περιηγητές μπήκαν στο Ισραήλ. Στους πρώτους 8 μήνας του 1949 μπήκαν 14.861 περιηγητές.

“ ΤΣΕΝΑ „

Οι εξής διατιμήσεις κατά χιλιόγραμμα και κατά «μίλες» καθιερώθηκαν πριν λίγες μέρες στο Ισραήλ: Λάδι 25, κρέας 192, γάλα 10, πατάτες 29, καφές 20.

Με την νέα διατίμηση το λάδι κοστίζει τώρα 172 «μίλες» λιγότερο κατά χιλιόγραμμα άπ' ό,τι κόστιζε έννάα μήνες πριν.

ΝΕΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ

Το δεύτερο από τα μεγάλα βιομηχανικά κέντρα του Ισραήλ έγκαινιάσθηκε στις 4 Ίουλίου στη Νατάνια. Αυτό το νέο κέντρο, που κατα'αμβάνει μια έκταση 800 δουνάμ, θα περιλάβη ένα παράρτημα της μεγάλης ηλεκτρικής εταιρίας «Φίλιψ», εργαστήρια πενικιλίνης και βιολογικών προϊόντων, εργοστάσια μεταλλουργίας, κτλ.

Έγκαινιάζοντας το νέο βιομηχανικό κέντρο, ο ύπουργός των Οικονομικών κ. Καπλάν έδήλωσε ότι η Κυβέρνησις θα δώση τις απαραίτητες έγγυήσεις στους ξένους κεφαλαιούχους και θα διευκολύνη τις νέες βιομηχανίες στην προμήθεια άκατεργάστων ύλων.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΕΡΤΣΙΑΣ

Με το νέο δρόμο Νατάνια Τέλ - Άβιβ που θα έλαττώση σε έπτά χιλιόμετρα την άπόσταση μεταξύ Τέλ - Άβιβ και Χέρτσιας, προβλέπεται ότι αυτή η τελευταία θα σημειώση σύντομα μεγάλη ανάπτυξη. Ο νέος δρόμος, που θα κοστίση 600.000 Ισραηλιανές λίρες, θα είναι τελειωμένος την προσεχή άνοιξη και θα είναι 2 μ. φαρδύτερος άπ' τους άλλους δρόμους της χώρας. Σε διάστημα τεσσάρων έτών η Χέρτσια θα διπλασιάση πιθανώς τον πληθυσμό της, θα φθάση δηλαδή τις 14.000 κατοίκους, αλλά ο σκοπός είναι να φθάση τις 60.000. Δέν υπάρχει καμμία πρόθεση να μεταβληθή η Χέρτσια σε βιομηχανικό κέντρο, μολονότι το άρμόδιο Συμβούλιο θα έγκρίνη μερικά σχέδια βιομηχανικής έγκαταστάσεως, γιατί ο προορισμός είναι να γίνη το «έξοχικό κέντρο» της χώρας.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΞΕΝΟΔΟΧ. ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Οι έργασίες για την άνέγερση του μεγαλύτερου και πολυτελέστερου ξενοδοχείου του Ισραήλ πρόκειται ν' άρχίσουν προσεχώς στο νότιο μέρος του Τέλ - Άβιβ. Το μέγαρο θα έχη έξη πατώματα, θα κοστίση μισό έκατομμύριο λίρες, και θα καλύψη μια έκταση έπτά δουνάμ. Ο κ. Λέον Γκράντελ, άλλωτε ιδιοκτήτης ένός μεγάλου ξενοδοχείου στην Άγγλία, δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι μόλις έληξαν οι διαπραγματεύσεις με το Δήμο. Το ξενοδοχείο, το «Νορντάου Πλάζα» θα έχη 185 δωμάτια, το καθένα με ιδιαίτερο λουτρό και βεράντα, και 53 πολυτελείς αίθουσες. Θα έχη επίσης μια αίθουσα για γεύματα για περισσότερα από 1000 άτομα, διάφορα χάλ, σαλόνια, διάφορα μπάρ, γκριλούμ, πισίνα, γραφείο ταξιδιάν, ταχυδρομικές εύκολιες, και μια σειρά από μαγαζιά.

Το προσωπικό, 200 άτομα, θα παρακολουθήση ειδικά μαθήματα όκτώ έβδομάδων πριν άνοιξη το ξενοδοχείο.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Παρ' όλην την αντίδραση των όρθοδόξων έναντίον της θητείας των γυναικών και του Μαπάμ και των κομμουνιστών έναντίον της μεγάλης έξουσιαις του ύπουργού της Άμύνης, η Κνέσσετ ψήφισε τον νόμο για την ύποχρεωτική στρατιωτική θητεία, στις 8 Σεπτεμβρίου.

Όλοι οι άνδρες από 18 μέχρι 49 έτών και όλες οι γυναίκες από 18 μέχρι 34 έτών ύπόκεινται στη στρατιωτική θητεία.

Γράμματα στον Διευθυντή

Άξιότιμε Κύριε Φόρτη,

Έπανελθών έκ Σπετσών εδρον εις το γραφείον μου τα φύλλα 2—6 του ύπό την ύμετέραν διεύθυνσιν έκδομένου περιοδικού «Γκεουλά». Διεξήλθον τας σελίδας του με πολύ ένδιαφέρον και θεόντως εξέτιμησα τας εις διάφορα πεδία άλματικές προόδους του έπανασυστάντος Ισραηλιτικού κράτους. Ίδιαιτέρως επίσης με συνεκίνησαν τα δεινοπαθήματα και ο ήρωϊσμός, ώς και η φιλοπατρία των τέκνων του Ίσραήλ. Εύχομαι οι δεσμοί των δύο Ιστορικών λαών να συσφιχθούν έτι μάλλον έπ' άγα-

Οι άνδρες από 18 μέχρι 26 έτών θα κληθούν για μια περίοδο 24 μηνών, από 27 μέχρι 29 για μια περίοδο 18 μηνών. Μετά τη στρατιωτική τους θητεία, οι άνδρες θα κάνουν ένα μήνα άσκήσεις το χρόνο και μια μέρα το μήνα. Οι άνδρες από 29 μέχρι 31 έτών δέν ύπόκεινται σε στρατιωτική θητεία, αλλά είναι ύποχρεωμένοι να παρακαλουθήσουν τις έτήσιες και τις μηνιαίες άσκήσεις. Οι άνδρες από 40 μέχρι 49 έτών θα κάνουν 14 μέρες άσκήσεις το χρόνο και μια μέρα το μήνα.

Οι παντρεμένες γυναίκες δέν ύπόκεινται σε στρατιωτική ύπηρεσία. Τα κορίτσια θα ύπηρετούν 18 μήνες. Οι γυναίκες από 26 μέχρι 34 έτών θα κάνουν 14 μέρες άσκήσεις το χρόνο και μια το μήνα. Οι γυναίκες που δηλώνουν γραπτώς ότι η στρατιωτική ύπηρεσία άντίκειται στις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, άπαλλάσσονται.

Η μηνιαία μέρα άσκήσεων δέν μπορεί να είναι ούτε Σάββατο ούτε μέρα θρησκευτικής γιορτής.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Ο κ. Μείρ Βάϊσγκαλ, πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίνστιτούτου Βάϊτμαν, άνήγγειλε ότι επί κεφαλής του Βιολογικού Τμήματος θα τεθή ο καθηγητής Έρνεστ Β. Τσαϊν, που το 1947 έλαβε το Βραβείο Νόμπελ για τις έργασίες του πάνω στην πενικιλίνη.

Ο κ. Βάϊσγκαλ ειπε επίσης ότι έλκοσι έπιστήμονες που διακρίθηκαν στο Έπιστημονικό Τμήμα του Ίσραηλιανού Στρατού, πρόκειται να προστεθούν στο προσωπικό του Ίνστιτούτου.

ωφ άμφοτέρων και της άνθρωπότητος. Μετά τιμής και έγκαρδιών εύχαριστιών και συγχαρητηριών

Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Άκαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου

Πολλοί άγνωστοι μās ζήτησαν τη σημασία της λέξεως «άμπα». Ήταν παράλειψή μας να μη τη σημειώσουμε κάτω άπ' το άστρο του κ. Χεζόαχη. «Σάμπρα» είναι οι Έβραίοι που γεννήθηκαν στην Παλαιστίνη, οι Ίθαγενείς.

Η έλληνική γλώσσον μās έμποδίζει να δημοσιεύσουμε το μοκροσκελές γράμμα του κ. Γεωργίου Τσάκον τον όποιον πάντως εύχαριστούμε για τα φιλοβραβείκά του αισθήματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΕΝ ΚΑΓΙΕΜΕΤ

■ 'Επί τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπ' τῆ γέννηση τοῦ Μόξ Νορντάου, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Κέρεν Καγιέμετ Λεϊσραήλ ἀπεφάσισε νὰ τιμῆσθαι τὸ Ἰσραὴλ τῆ μνήμη τοῦ μεγάλου πρωτεργάτη τῆς ἑβραϊκῆς ἀνεξαρτησίας δίνοντας τὸ ὄνομά του σὲ μιά πόλη καὶ ἐκδίδοντας ἕνα γραμματόσημο μὲ τὴν εἰκόνα του.

■ 'Ανεχώρησε γιὰ τὸ Ἰσραήλ γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ Κέρεν Καγιέμετ καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σιωνιστικῆς Ὀμοσπονδίας κ. Μηνίκος Φόρτης.

■ Πρὸς τιμὴν του διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ Συμβουλευτικὸ τῆς Ὀμοσπονδίας μιά συγκέντρωση κατὰ τὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος ὅλες οἱ Σιωνιστικὲς ὀργανώσεις.

■ Οἱ ἴδιες ὀργανώσεις ἀπεφάσισαν νὰ γράψουν τὸν κ. Μηνίκο Φόρτη στὴ Χρυσὴ Βίβλο τοῦ Κέρεν Καγιέμετ.

Σιωνιστικὴ Ὀργάνωσις Νέων

■ 5 μέλη τῆς Ὀργάνωσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἕνα μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου, βρίσκονται ἤδη στὸ Ἰσραήλ.

Αὐτὰ εἶναι ὁ Σὺλβιος Γκολστάνιν, ἡ Σουλτάνα καὶ ἡ Ματθίλδη Τζάφου, καὶ ὁ Λάζαρος Μαλέλης. Ἀπὸ τὸ Συμβούλιο ἡ Νόρα Γκαμπά.

■ Μολονότι ἡ ἐπικειμένη ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἡ προετοιμασία γιὰ τὴ χειμερινὴ δρᾶση ἐπέφεραν κάποια χαλάρωση στὶς ἐκδηλώσεις τῆς Ὀργάνωσεως, δὲν σταμάτησαν οἱ συνειθισμέναι ἐκδηλώσεις.

■ Τῆ Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου ἔγινε στὴ Στέγη τοῦ Κοριτσιοῦ κινηματογραφικὴ παράσταση πού παρακολούθησαν 45 περίπου νέου.

■ Τὴν Πέμπτη 15 Σεπτεμβρίου ἔγινε στὰ Γραφεῖα τῆς Ὀργάνωσεως ἡ τρίτη κατὰ σειρά «σιωνιστικὴ κου'έντα» μὲ θέμα: «Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑβραίων στὸν

τελευταῖο παγκόσμιο πόλεμο». Τῆ συζήτηση διηύθυνε ὁ κ. Ἑρρίκος Φόρτης.

■ Τῆ Δευτέρα 19 καὶ τὴν Τρίτη 20 Σεπτεμβρίου ἡ Ὀργάνωσις ἔδωσε δύο κινηματογραφικὲς παραστάσεις στὸ Ὀρφανοτροφεῖο Κηφισοῦ, μιά γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς ἐπαρχίας πού λαμβάνουν μέρος στὴν κατασκίνωση τῆς Τζόιντ καὶ μιά γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ὀρφανοτροφείου.

■ Τὴν Τετάρτη 21 Σεπτεμβρίου τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Ὀργάνωσεως ἔλαβε μέρος στὴ συγκέντρωση πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μηνίκου Φόρτη.

Ἐκ μέρους τῶν νέων μίλησε ὁ κ. Χασοῖντ, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν κ. Μ. Φόρτη γιὰ τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες πού προσέφερε στὴ Σ.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀρχισε νὰ λειτουργῆ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Σ.Ο.Ν. Δανεῖζονται βιβλία καὶ περιοδικὰ κάθε μέρα 6-8.

Ἀρχισαν τὰ μαθήματα ἑβραϊκῆς γλώσσας γιὰ τοὺς νέους, κάθε Δευτέρα καὶ Πέμπτη τὸ ἀπόγευμα. Συνεχίζονται οἱ ἐγγραφὲς κάθε μέρα 6-8 μ.μ. στὰ γραφεῖα Περιάνδρου 3.

Ἡ Σ.Ο.Ν. διαθέτει δωρεάν πολλὰ σχολικὰ βιβλία στὰ μέλη τῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται νὰ πέρασουν ἀπ' τὰ γραφεῖα.

Διευθυντὴς - Ὑπεύθυνος :
ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗΣ Κατοικία : Πατησίων
160 β - Ἀθήναι.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου :
ΒΙΚΤΩΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κατοικία : Προύσης
21 - Περιστέρι.

ΤΥΠΟΙΣ : Π. Α. ΔΙΑΛΗΣΙΜΑ

ΕΒΡΑΪΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τῆς Διασποράς.

Ἄντ' Ἑβραῖοι, ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Λεβῆς, κάθονται στὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ ἴδιο σπίτι. Μιά μέρα ὁ Ἰσαὰκ ἀποφασίζει ν' ἀλλάξῃ ὄνομα.

Πίει στὸ εἰδικὸ γραφεῖο καὶ λέει στὸν ὑπάλληλο :

— Θὰ ἤθελα ν' ἀλλάξω ὄνομα.

— Εἶναι πολὺ εὐκόλο — ἀπαντᾷ ὁ ὑπάλληλος — κοστίζει 100 δολλάρια.

Ὁ Ἰσαὰκ πληρώνει τὰ 100 δολλάρια.

— Τί ὄνομα θέλετε νὰ πάρετε ; — ρωτᾷ ὁ ὑπάλληλος.

— Σμίθ.

Μόλις γυρίζει σπίτι, ὁ Ἰσαὰκ ἐξηγεῖ στὸ Λεβῆ, ὅτι ἀπὸ σήμερα καὶ στὸ ἐξῆς λέγεται Σμίθ. Τοῦ Λεβῆ τοῦ κάνει ἐντύπωση πῶς μποροῦσε

— Τί γίνεσαι ; Τί νέα ἀπ' τὸ Ἰσραήλ ;

— Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἰσραήλ, ὅλα πάνε καλά. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμένα μοῦ ἔχουν σπάσει τὸν ὄμο μὲ τὶς πολὺ ἐγκάρδιες χαιρετοῦρες,

ν' ἀλλάξουν τόσο εὐκόλο ὄνομα, καὶ ἀποφασίζει νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο. Πάει στὸν ὑπάλληλο καὶ πληρώνει τὰ 100 δολλάρια. Τὸν ρωτᾷνε :

— Τί ὄνομα θέλετε ;

— Σμίθ.

Ἀίγες μέρες ἀργότερα, ἔρχεται ὁ ταχυδρόμος καὶ φωνάζει ἀπ' τὴ σκάλα :

— Ἐνα γράμμα γιὰ τὸν κ. Σμίθ !

Τότε βγαίνουν καὶ οἱ δυὸ στὴν πόρτα καὶ ρωτᾷνε :

— Ποιὸν ἀπ' τοὺς δυὸ ; Τὸν Ἰσαὰκ ἢ τὸν Λεβῆ ;

Αὐτοκινητικὸν δυστύχημα μὲ αἴσιον τέλος.

COBETA
COMPAGNIE BELGE DE TRANSPORTS AERIENS
ΒΕΛΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Γενικοί Αντιπρόσωποι:

ΑΛΛΑΛΟΥΦ & ΣΙΑ

Πραξιτέλους 33 — ΑΘΗΝΑΙ
Τηλέφ. Γραφείων Πόλεως 27-784
Αεροδρομ. 99-246

Τακτικά αεροπορικά αναχωρήσεις
ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑ ΧΑΪΦΑΝ και
ΡΩΜΗΝ, ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ, ΒΡΥΞΕΛ-
ΛΑΣ, δις τής εβδομάδος με αντα-
πόκρισιν δι' ὅλας τὰς Εὐρωπαϊ-
κὰς πρῶτευούσας.

Εισιτήρια και Πληροφορία
εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΔΑΥΙΔ Β. ΑΜΑΡΙΛΙΟ

ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΞΗΡΑΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΕΡΟΣ (ΤΑΕ)

Δι' ὄλην τὴν Ἑλλάδα
και διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΟΙ
ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

“ΑΤΘΙΣ”
ΜΟΔΑ - ΤΕΧΝΗ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 30 — ΤΗΛ. 34-462

*Κομμυτιὰ — Πλισέδες — Κοσμήμα-
τα — Γκακαδάκια — Ζαμπὸ — Κεντή-
ματα — Ἀξούρ — Ζῶναι — Ἀγγρά-
φες — Νερβούρ κ.λ.π.*

Ἔτοιμα και ἐπὶ παραγγελίᾳ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Συνεχῶς

Νέα και Μοντέρνα Σχέδια

ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. ΒΕΡΥΚΟΚΑΚΗ ΚΑΙ ΣΙΑ

Μεγάλη συλλογὴ
Σανταϊῶθ και μεζουζῶθ

ΤΗΛΕΦ. 24-772
ΕΡΜΟΥ 5 — ΑΘΗΝΑΙ

Α.Ε.Ε.Α. ΣΑΠΟΡΤΑ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

Οἶκος ἰδρυθεὶς ἐν ἔτει 1890

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Μέγ. Γιαννου-
λάτου — Τ. Θ. 21 — Τηλ. 45.333
ΥΠΟΚ)ΜΑ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Κομνη-
νῶν 12 — Τ. Θ. 82 — Τηλ. 32-23

Πράκτορες τῶν:

Kedem Palestine Line Ltd., Haifa.
Zim Palestine Navigation Co. Ltd., Haifa
Israel Shipowners Pool Ltd., Haifa.
Israel America Line Ltd., Haifa.

“ΑΤΛΑΝΤΙΣ”

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐπίσημος ἀνεγνωρισμένον

Τὸ Μοναδικὸν Ἰσραηλικὸν
Ταξιδιωτικὸν Γραφεῖον ἐν Ἑλλάδι
Διευθυντὴς Ἰδιοκτῆτης ΒΙΤΑΛ ΚΟΕΝ
Διὰ τὰ εἰσιτήριά σας Ἀτμοπλοικῶς και
Ἀεροπορικῶς Ἐξωτερικῶς και Ἐσωτε-
ρικοῦ σας Συνιστοῦμεν νὰ προτιμησῆτε
τὸ ἐν λόγῳ Πρακτορεῖον

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια μετὰ τῶν Ἑταιριῶν
Τ.Α.Ε. και ΕΛΛ.Α.Σ. μετὰ τὴν ἐπίσημον τι-
μὴν και ΑΜΕΣΟΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΤΗΤΑ.

Ἐξαιρετικαὶ εὐκολαὶ διὰ τοὺς Μετανά-
στας και Ἐπισκέπτας διὰ τὸ ἸΣΡΑΗΛ.

Συμβουλευθεὶτε μας διὰ πᾶ-
σαν ταξιδιωτικὴν ὑπόθεσιν

“ΑΤΛΑΝΤΙΣ”
Γλάδατωνος 2 - Τηλ. 30.179

ΡΑΚΙ ΛΙΚΕΡ

Δ. Σ. ΑΜΑΡΙΛΙΟ Ο. Ε.

53 ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 53

ΤΗΛ. 53-839